

TRYBUNA ROBOTNICZA

Wyd. C Cena 2 zł. 6 str.

Kupon
konkursowy
Nr. 11

Nr. 188 — (859)

Katowice - Kraków - Wrocław - Częstochowa - Rzeszów - Kielce, piątek, 11 lipca 1947 r.

Rok V.

Polska nie może popierać planów odbudowy Niemiec —
przed odbudową krajów zniszczonych przez Niemcy
Nota Rządu R. P. do Anglii i FrancjiPotworna
zbrodnia
bandytów z NZW

WARSZAWA, czwartek
Dnia 2 lipca w nocy banda N. Z. W. „Roli” dokonała potwornego mordu we wsi Wybraniec pow. łomżyńskiego. Zamordowani zostali: Olechowski Stanisław, lat 52, Olechowska Helena, lat 21, Olechowska Jadwiga, lat 24, Olechowski Czesław, lat 19, Olechowska Zofia, lat 24 i we wsi Łady Borowe: Grzymała Julia, Grzymała Maria, lat 40, Grudowski Tadeusz, lat 16.

Jak wykazało wstępne dochodzenie, wszyscy zamordowani są krewnymi byłego członka WIN, który korzystając z ustalonej przez Sejm R. P. amnestii, zerwał z przestępczą działalnością. Bandyci z N. Z. W. nie mogli wybaczyć mu powrotu do normalnego życia i wymordowali całą tego rodzinę.

WARSZAWA (PAP)
Minister spraw zagranicznych tow. MODZELEWSKI wręczył dnia 10 bm. notę ambasadorom W. Brytanii i Francji w Warszawie, zawierającą odpowiedź Rządu Polskiego na zaproszenie na konferencję w Paryżu, mającą się odbyć w dniu 12. bm. Tekst noty podajemy poniżej:

„Dziękując rządowi W. Brytanii za przysłane zaproszenie na konferencję w Paryżu, pragnę podkreślić, że rząd mój dawał wielokrotnie wyraz swojemu zainteresowaniu zagadnieniami odbudowy Europy zniszczonej przez najazd i okupację niemiecką. Polska bierze udział w gospodarczych organizacjach europejskich i jest jednym z współtwórców Europejskiej Komisji Ekonomicznej, a węgiel polski eksportowany w stale rosnącej ilości, stanowi poważny czynnik odbudowy państw europejskich, dający się korzystnie porównać z pomocą uzyskiwaną przez nie z innych źródeł.

Szereg umów gospodarczych między Polską a innymi krajami europejskimi może stanowić wzór rzetelnej i dla wszystkich zainteresowanych stron korzystnej współpracy gospodarczej.

Dlatego też, rząd mój przestudiował z największą dokładnością propozycje, zawarte w zaproszeniu rządu Jego Królewskiej Mości.

Z przykrością czuję się zmuszony stwierdzić, że w przysłanych dokumentach stanowisko rządów zapraszających zostało przedstawione w sposób wykręcający z góry wszelkie poprawki i zmiany, zarówno w strukturze jak i w samym układzie mającej powstać organizacji.

W szczególności rząd mój zwrócił uwagę na zawartą w projekcie a decydującą dla bezpieczeństwa i możliwości rozwojowych Polski, sprawę charakteru i kierunku odbudowy gospodarczej Europy. Rząd mój nie kwestionuje konieczności rozsądnego uporządkowania gospodarki niemieckiej w oparciu o uchwały poczdamskie.

Projektowana jednak konferencja, przechodząc w sposób mechaniczny do porządku dziennego nad faktem niedawnego ukończenia wojny i jej skutków, wyraża tendencję powrotu do przedwojennej struktury gospodarczej Europy, z dominującą rolą i ciężarem gatunkowym Niemiec, których przywrócenie prowadzi nieuchronnie do zasilenia źródeł imperializmu niemieckiego.

Zawarte w zaproszeniu propozycje sprzeczne są z zasadą, którą rząd mój uważa za jedną z naczynych w zagadnieniu odbudowy Europy, a mianowicie, że odbudowa gospodarcza Niemiec nie może w żadnym wypadku odbyć się przed, albo też kosztem gospodarczej odbudowy ofiar nie niemieckiej agresji.

POLSKA WIELOKROTNIE OFIARA TEJ NAPASCI — NIE MOŻE BRAĆ UDZIAŁU W KONFERENCJI, KTÓREJ WYNIK MOGŁBY PRZYCZYNIĆ SIĘ DO ODDRODZENIA NIEMIECKIEJ ZABORCZOŚCI.

Proponowana organizacja stanowi też próbę stworzenia precedensu pobierania decyzji o Niemcach poza jedynie właściwym forum, przewidzianym w uchwałach Konferencji Poczdamskiej.

Ustalenie załamania zasad umowy poczdamskiej i jednoci czterech wielkich mocarstw kryje w sobie poważną groźbę dla pokoju; opierającego się o ich jednoci i współpracę.

Dopuszczenie na zasadach równości do decydowania w sprawach pomocy dla Europy państw, zachowujących życzliwość

neutralność w stosunku do os jest niesprawiedliwe i krzywdzące dla sojuszników, którzy poświęcili wszystko dla sprawy zwycięstwa.

Przewidziane w zaproszeniu formy organizacyjne nie chronią najistotniejszych interesów krajów europejskich, nie gwarantują respektowania planów gospodarczych mniejszych państw. Mimo poczynionych w zaproszeniu zastrzeżeń, proponowana struktura organizacji grozi w praktyce dalszym ograniczeniem wolności handlu i toruje drogę narzucaniu dyspozycji gospodarczych, a więc i politycznych mniejszym krajom.

Mającą powstać na konferencji komitet współpracy, którego dyrektywy nie ulegałyby zatwierdzeniu przez wszystkie państwa europejskie, stałby się instytucją nadrzędną w stosunku do suwerennych państw, które go wyłoniły.

Przewidziane w zaproszeniu formy organizacyjne stoją w sprzeczności z demokratyczną praktyką współdziałania państw europejskich, stawiając Francję i Wielką Brytanię w położeniu uprzywilejowanym, zapewniając im de facto kierownictwo, decyzje i reprezentację członków proponowanej organizacji.

W wyniku powyższych rozważań w trosce o zachowanie zasad Kartły ONZ, rząd mój czuje się zmuszony oświadczyć, że NIE WIDZI MOŻLIWOŚCI PRZYJĘCIA TEGO ZAPROSZENIA. Komunikując swoją decyzję, rząd mój wyraża żal, że projektowany program i formy organizacyjne konferencji w praktyce nie sprzyjają zrealizowaniu ekonomicznego wkładu Stanów Zjednoczonych do dzieła rekonstrukcji Europy.

Jednocześnie rząd mój wyraża swą niezmienną gotowość wniesienia swego wkładu i przyłączenia się do inicjatywy, która przyczyni się do odbudowy Europy na zasadach sprzyjających trwałemu pokojowi, szybkiemu wzrostowi stopy życiowej oraz rozszerzeniu współpracy międzynarodowej.

Korzystam z okazji, aby ponownie zapewnić Jego Ekszellencję o moim niezmiennym szacunku. Warszawa, dnia 9 lipca 1947 r.

Czeska
delegacja
w Moskwie

MOSKWA, czwartek
Dzisiaj przybyli do Moskwy premier czeskosłowacki GOTTWALD minister spraw zagranicznych MASARYK oraz towarzyszące im osoby.

nierozważalną do przyjęcia. Tym niemniej rokowania nie zostały przerwane i prawdopodobnie jeśli zaszła konieczność, prowadzone były przez całą noc ze strony na czwartek.

Przywódcy związku urzędników państwowych zwrócili się we wtorek do CGT z prośbą o poparcie ich żądań.

Kierownictwo związku podało do wiadomości, że w razie wybuchu strajku, obsługa telefoniczna i radiowa zostanie utrzymana na czas konferencji paryskiej.

Przed strajkiem urzędników
państwowych we Francji

PARYŻ, czwartek
Na czwartek zapowiadany był strajk 1.200 tys. francuskich urzędników państwowych i pracowników zakładów użyteczności publicznej, którzy domagają się podwyżki płac. Rząd francuski pragnął zapobiec strajkowi, który może spalić m. in. całą służbę pocztową, prowadząc nieustanne negocjacje z kierownictwem zw. zawodowego urzędników państwowych. Proponowana jednak przez rząd podwyżka jest, jak oświadczył przewodniczący związku PICARRE NEUMEYER

Z wizyty delegacji
przemysłu czechosłowackiego
w Polsce

Przedstawiciele polskiego przem. węglowego witają gości czechosłowackich na punkcie granicznym Bogumia (Chwałki) w dniu 3 lipca 1947 r. W środku — nac. dyr. Otasek, zast. gen. dyr. inż. Pilz, gen. dyr. inż. Rada, dyr. inż. Imieniem, dyr. inż. Petrużowa.

PREMIER CYRANKIEWICZ
WYJAŚNIAdlaczego Polska
nie weźmie udziału
w konferencji paryskiej

WARSZAWA, czwartek
Prezes Rady Ministrów J. Cyrankiewicz przyjął wczoraj redaktora politycznego Polskiej Agencji Prasowej, któremu złożył następujące oświadczenie:

„Opublikowana wczoraj odpowiedź Rządu RP na noty Anglii i Francji w sprawie konferencji zwołanej do Paryża na 12 lipca jest wyrazem troski Rządu zarówno o bieżące jak i trwałe interesy Państwa.

Naczelnym postulatem polskiej racji stanu jest i pozostaje taki system bezpieczeństwa, który najlepiej gwarantuje nieetykalność naszych granic, rozwój gospodarczy i trwały pokój. Dlatego wiążemy tył nadziei z Organizacją Narodów Zjednoczonych, wymianą handlową z innymi krajami i z naszymi sojusznikami z zaprzyjaźnionymi narodami.

Dlatego też przywołujemy wielkie znaczenie wysiłkom, zmierzającym do odbudowy Europy i doceniamy w pełni pomoc narodu amerykańskiego, naszego sojusznika z czasów wojny. Sądząc, że znajdują się metody i drogi „ajstuszniesze” i możliwe bezpośredniego wykorzystania tej pomocy przez kraje najbardziej dotknięte wojną, POLSKA ZE SWĘJ STRONY NIE BĘDZIE SZCZĘDZIŁA STARAŃ W TYM KIERUNKU. Dla wyjaśnienia naszego stanowiska chciałbym na wiazać do pewnych wypowiedzi p. Marshalla.

P. Marshall w swoim przemówieniu wygłoszonym w uniwersytecie harwardzkim wskazał, że przy badaniu potrzeb Europy stało się jasne, że straciły w ludziach, zniszczenia miast, fabryk, kopalń i kolei — całe widoczne zniszczenie, jest prawdopodobnie mniej ważne niż przedstawienie całej europejskiej struktury gospodarczej.

Stę wnikiwą niewątpliwie myślą rozwinałmy w postać następującego postulatu: konsekwentne przedstawienie całej struktury europejskiej jest dla sprawy pokoju i trwałego dobrobytu nie mniej ważne jak odbudowa Europy. W mechanizmie odbudowy dawnej struktury Europy, która oznaczałaby powrót do hegemonii Niemiec, widziałymy dla Europy zarzewie nowego niebezpieczeństwa. Taki bieg wypadków kolidowałby ze stabilizacją polityczną Europy.

Dlatego odpowiedź polska przyniknięta jest troską o taką odbudowę Europy, która zrealizuje najwydatniejszą pomoc dla krajów dotkniętych agresją niemiecką i nie nosi w zarodku elementów powtórzonego zwycięstwa równowagi europejskiej na rzecz hegemonii Niemiec —

lecz ugruntuje trwały pokój i bezpieczeństwo.

W TYM WZGLĘDZIE WYRAŻAMY NIE TYLKO ŻYWOYNY INTERES WŁASNEGO NARODU, ALE SOLIDARNOSĆ WSZYŚKICH EUROPEJCZYKÓW OD LENINGRADU I MOSKWI DO RYZMU, PARYŻA I LONDYNU.

Cheśmy odbudowy Europy, która na pełnej wyzwole wszystkie twórcze siły szczerze pokojowych narodów europejskich na podstawie dobrowolnej koordynacji, z pełnym poszanowaniem suwerenności politycznej i gospodarczej, z szczerym dążeniem do zacieśnienia stosunków między Europą a Ameryką.

Powzięliśmy naszą decyzję w trosce o przyszłość Europy i własnego kraju. Jesteśmy przekonani, że nasze stanowisko znajdzie zrozumienie w opinii publicznej zaprzyjaźnionej Francji, Anglii i innych krajów.

Nie będziemy szczeniły wysiłków, aby wznowić ideę odbudowy i odrodzenia Europy była zrealizowana w interesie pokoju i cywilizacji.

Rozwój przemysłu lekkiego
w ZSRR

MOSKWA, czwartek
Minister przemysłu lekkiego ZSRR Mikołaj Czesnochow zakomunikował, że plan produkcyjny przemysłu lekkiego ZSRR w roku ubiegłym wykonany został w 104 procentach. Minister wyraził nadzieję, że tegoroczny plan produkcyjny zostanie wykonany przedterminowo.

Nasza odpowiedź

Polska nie będzie popierać planów zmierzających do odbudowy Niemiec kosztem krajów przez Niemcy zniszczonych.

Taki jest istotny sens noty Rządu RP opublikowanej dzisiaj w odpowiedzi na zaproszenie rządów angielskiego i francuskiego do wzięcia udziału w nowej konferencji paryskiej.

Już sam fakt, że w zaproszeniach wystosowanych przez ministrów Bevin'a i Bidault'a znalazło się sformułowanie przesadzające z góry kwestię pomocy dla Niemiec jako fundamentalną dla odbudowy Europy, wskazuje na istotny cel tego nowego manewru: ominięcie uchwał poczdamskich i stordowanie li stopadowej konferencji Wielkiej Czwórki w Londynie.

STANOWISKO POLSKI JEST DOKŁADNIE PRZEDSTAWIONE WSZYSTKIM TROSKA O NASZĄ ODBUDOWĘ I NASZE BEZPIECZEŃSTWO.

W ciągu dwóch lat uczyniliśmy bardzo wiele na polu odbudowy i wywołaliśmy wśród innych krajów europejskich i pozazachodnich zaufanie i podziw dla naszych osiągnięć.

Polska jest obecnie największym eksporterem węgla. Nasze towary tekstylne i inne wyroby przemysłowe znajdują łatwy rynek zbytu.

Wielokrotnie oświadczyliśmy o gotowości przyczynienia się do odbudowy Europy w ramach naszych możliwości.

Nie wolno nam jednak zapominać, że jesteśmy krajem najbardziej zniszczonym przez faszystowski okupant, że zasada spłaty odszkodowań wojennych, którą plan anglo-francuski stara się przekreślić, jest dla nas rzeczą niezmiernie poważną i od tej zasady odstąpić nie możemy.

Nie wolno nam także zapominać, że to co zrobiliśmy jest rezultatem wielkich reform społecznych i gospodarczych, które mogły być przeprowadzone tylko po zlikwidowaniu dominacji obcego kapitału i rodzimego wstępczństwa.

PLAN ANGLO-FRANCUSKI JAWNIE PRÓBUJE OGRANICZYĆ SUWERENNOŚĆ NARODOWĄ, POZWALA NA INTERWENCJĘ W WEWNĘTRZNE SPRAWY KAŻDEGO PAŃSTWA, NAWET PRZEDTEM NIM OTRZYMAŁOBY JAKĄKOLWIEK POMOC.

Do czasów przedwojennych kiedy obcy kapitał przy pomocy sanacji rządził Polską, kiedy zamykał nasze fabryki i skazywał masy pracujące na głód, nędzę i bezrobocie wrócić nie możemy i nie chcemy.

Przyczynić się do odbudowy Niemiec przed odbudową Polski i innych krajów przez Niemcy zniszczonych, byłoby zdradą najistotniejszych interesów narodowych, zaprzeczeniem zasady sprawiedliwości międzynarodowej, groźbą dla pokoju i bezpieczeństwa światowego.

BEZ ODBUDOWY POLSKI NIE MOŻE BYĆ ODBUDOWA EUROPY. Wielki wkład w zwycięstwo sprzymierzonych daje nam moralne prawo żądania pomocy dla odbudowy. Ale nie po to walczyliśmy z faszysmem by być pokłony przed dolarem.

Polska odrzuca stanowczo każdą politykę szantażu jak i każdą politykę fałszywej filantropii. Odbudować się chcemy przy pomocy własnych sił i uczciwych stosunków handlowych ze wszystkimi krajami.

Stanowisko Polski nie jest osobiste. Podobne stanowisko zajmują i inne państwa słowiańskie które jak i my okupili wolność milionami ofiar i nie godzą się jej zaprzędać za dolary czy funty.

Pogląd ten podziela nas przyjaciele słowiańscy. Podziela nasz potężny sojusznik Związek Radziecki, podziela opinia demokratyczna wszystkich narodów.

Wizyta p. PERONA w Hiszpanii dała gen. FRANCO powód do snucia nowych pięknych nadziei, widząc tego imponującego widownię dostarczającego powodu do licznych żalów zaś obserwatorom politycznym pozwoliła snuć nowe koncepcje na temat międzynarodowej sytuacji politycznej.

Relacje te, które odbiły się szerokim echem w prasie światowej, mówił jakoby faszystowski prezydent Argentyny plk. PERON miał nadzieję utworzyć z pomocą Hiszpanii i Watykanu blok łaciński.

Według krążących w Madrycie pogłoszek, projekt ten miał być dyskutowany w szczególności podczas prywatnej audiencji udzielonej przez papieża, pani Peron.

Ludność hiszpańska jednakże interesuje bardziej niż projekty tworzenia bloku łacińskiego, sytuacja żywnościowa w kraju. Na ten temat krąży szereg anegdot. Oto jedna z nich:

Aras po przyjeździe, pani Peron ofiaruje Hiszpanii 2 statki pełne zboża. Dumny Hiszpan Franco dziękuję mówiąc: „Mamy tyle zboża w Hiszpanii, że nie wiedzielibyśmy co z tym podarunkiem zrobić”. Pani Peron uśmiecha się słodko i odpowiada: „Na początek mogli byście go użyć do wypieku chleba”.

Anegdota są wdzięcznym tematem dla nielegalnie się ukazującej prasy podziemnej. Tak np. „MUNDO OBRERO” w jednym z ostatnich numerów zamieszcza nekrolog który podajemy w możliwie wiernym tłumaczeniu:

„Zmarł w kwiecie wieku czeł godny DON KARTOFEL, o czym zawiadania pozostała w nieutulonym żalu.

Żona — OLIVA (obecnie za mieszkającą zagranicą), brat — RYŻ (chwilowo nieobecny), siostra — FASOLA (zamknięta w klasztorze), oraz krewni — SZYNKA, CUKIER i KAWA (adresy nie znane”).

„Wszystcy czarnogłodziarze proszeni są o przybycie na pogrzeb, który odbędzie się w Państwowych Magazynach Racjonalnej Żywności.

W dalszym ciągu „Mundo Obrero” komentuje, że za ginioną rodziną Don-Kar tola żyje podobno w magazynach wojskowych. Jest bowiem rzeczą wiadomą że głównymi dostawcami czarnorynkowymi są wysocy oficerowie armii, którzy okradają magazyny żywnościowe, powierzone ich pieczy. Dzieje się to oczywiście za zgodą i wiedzą Franco, który w ten sposób usiłuje skaptować sobie zwolenników.

W dniu komedii „referendum” w Hiszpanii ukazało się nadszyte czajne wydanie jednodziśnikowej, oczywiście nielegalnej, w jedno dniówce tej czytamy:

„Na szczególne słowa uznania zasługuje niestrudzona w swej pracy młodzież. Celem upewnienia się, że nikt nie zabrakło przy głosowaniu, niektórzy z tych energicznych młodzieńców głosowali 20 razy w ciągu dnia”. Wyścig pracy, co?

Andrzej Bronowski

JAK DŁUGO JESZCZE?

NOWY JORK. (PAP). James Miravittles, dyr. hiszpańskiego biura informacyjnego w Nowym Jorku, oświadczył, że według danych statystycznych, dostarczonych przez ruch podziemny w Hiszpanii, ilość więźniów politycznych wynosi obecnie 150 tys. W okresie od stycznia do maja br stracono w Hiszpanii pod zarzutem przestępstw politycznych 138 osób.

Republikanie zabiegają o zwolenników

Dlaczego w USA obniżono podatek dochodowy?

NOWY JORK, czwartek

Izba Reprezentantów uchwaliła w dniu 9 lipca nowy republikański projekt ustawy o niżeniu stopy podatku dochodowego. W myśl nowej ustawy wpływ z tego podatku zmniejsza się o łączną sumę 4 miliardów dolarów. W kołach waszyngtońskich wyraża się przynajmniej, że ustawa ta zostanie również zatwierdzona przez Senat.

Jak wiadomo, pierwsza uchwała przeto Kongres, ustawa o zmniejszeniu podatku dochodowego, została zawetowana przez prezydenta TRUMANA, który przytoczył na uzasadnienie tego kroku szereg argumentów natury gospodarczej oraz zaznaczył, że ustawa w ogóle została przyjęta w niewłaściwym czasie. Obawiając

W Grecji szaleje terror

Wielka obława w Atenach

Przywódcy EAM aresztowani

Maximos i Tsaldaris likwidują opozycję

NASZ SPRAWOZDAWCA PO LITYCZNY PISZE:

W środę o świcie znaczne jednostki wojsk greckich wkroczyły do Aten i rozpoczęły wspólnie z policją bezpieczeństwa obławę na elementy demokratyczne.

Aresztowano co najmniej 1400 osób, wśród nich generalnego sekretarza EAM DEMETRIOSA, PARTALIDE-SA, oraz szereg innych przywódców EAM i Partii Komunistycznej. Jest to największa obława, jaką przeprowadzono kiedykolwiek w Atenach.

Uchwała w sprawie organizacji obławy zapadła na posiedzeniu Rady Ministrów we wtorek w nocy. W Grecji przypuszcza się ogólnie, że dzisiejsze aresztowania są początkiem zakrojonej na szeroką skalę akcji represyjnej przeciwko żywiołom demokratycznym w związku z zapowiedzią utworzenia wolnego rządu greckiego na terenach, wyzwolonych przez wojska partyzanckie.

W ten sposób rząd grecki zrzuca

cił ostatecznie maskę „demokratyzmu”, którą musiał dotychczas nosić dla uspokojenia opinii publicznej Anglii i Ameryki. Nowa akcja represyjna reżimu MAXIMOSA i TSALDARISA nie była nieoczekiwana. Rząd grecki przygotowywał ją dawno, w związku z niepowodzeniem w kolejnych ofensywach przeciw partyzantom.

Kręta Zervasa

Premier MAXIMOS oświadczył, że aresztowań dzisiejszych dokonano ze względu na „niebezpieczeństwo rozruchu”, które rzekomo przygotowywali komunisty. Minister bezpieczeństwa publicznego, starszy faszysta i kolaborant, ZERVAS, oznajmił nawet, że posiada w swym ręku kopię rozkazu, wyznaczającego na dzień dzisiejszy rozpoczęcie powstania w Atenach i Pireusie. Kopii tej Zervas jednak przetrzymać nie pokazał. Nie trzeba dawać, że jest to ze strony rządu greckiego prowokacja, szła białymi nitami.

Ciekawe jest natomiast dalsze

oświadczenie ministra, który jest chyba rekordem faryzeuszoństwa. Mianowicie, ów zagorzały faszysta próbował dowiedzieć, że jest dobroczyńcą dla aresztowanych komunistów. Rzecz oń, że gdyby ci ludzie nie zostali obecnie aresztowani, byłby on rozstrzelany za udział w powstaniu. Teraz „wspaniąłomyślni” rządzący greccy zadowolili się deportacją więźniów na jedną z wysp, a nie których może nawet zwolnić!

Żadne jednak „alto mortale” nie przesłoni fakt, że w Grecji rozpoczęła się nowa fala krwawego terroru.

W. K.

Fachowcy czeszy zwiedzają nasze zakłady przemysłowe

WARSZAWA, czwartek

Celem nawiązania w ramach umowy polsko-czechosłowackiej ścisłego kontaktu i współpracy w dziedzinie produkcji maszyn i narzędzi rolniczych, delegacja najwybitniejszych fachowców czeskosłowackich w osobach naczelnego dyrektora „Agrostrou” ST. MULLERA i dyrektora „Agrostrou” FR. JENIKA oraz BOGU-SŁAWA KAJSERA, zwiedziła szereg naszych fabryk. M. inn. delegacja zwiedziła szczegółowo fabrykę maszyn rolniczych Banachewicz w Zawierciu, hutę Ludwików w Kielcach, fabrykę Kraj w Kutnie, Głowiacki w Inowrocławiu, Unię w Grudziądzu oraz fabrykę Ventzki w Słupsku na Ziemiach Odzyskanych.

Goście wyrażali się z uznaniem o naszej produkcji przemysłowej, szczególnie po zapoznaniu się ze zniszczeniami dokonanymi w naszych fabrykach przez okupanta.

Zasady współpracy naszej z Czechosłowacją w dziedzinie produkcji maszyn rolniczych opracowana będą przez Sekcję Maszyn Rolniczych, zorganizowaną w ramach umowy o współpracy gospodarczej Polski z Czechosłowacją. Sekcja w której skład wejdą przedstawiciele rolnictwa i przemysłu obu stron, ustali programy produkcji obu krajów, zapewni się ujednolicieniem typów i rozpoczęcie współpracy w dziedzinie innych zagadnień, związanych z przemysłem maszyn rolniczych. Sekcja rozpocznie swą działalność

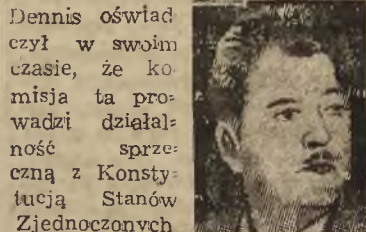
noszą po zwiedzeniu czechosłowackiego przemysłu maszyn rolniczych przez delegację polską, która w najbliższych dniach wyjeżdża do Czechosłowacji.

Prawda w oczy kole

ZA CO SKAZANO EUGENE DENNISA

NOWY JORK, czwartek

Przywódca Partii Komunistycznej USA DENNIS został skazany na jeden rok więzienia i 1000 dolarów kary przez sąd w Nowym Jorku za „obrazę Komisji Izby Reprezentantów dla badania działalności antyamerykańskiej”.

Dennis oświadczył w swoim czasie, że komisja ta prowadzi działalność sprzeczną z Konstytucją Stanów Zjednoczonych. Przewodniczący sądu stwierdził na rozprawie, że Dennis może uniknąć kary w wypadku, gdy wystąpi przed Kom. Izby Reprezentantów dla badania działalności antyamerykańskiej i odwoła „swe oszczerstwa”. Na to Dennis się jednak nie zgodził, stwierdzając po prostu, iż działalność tej komisji

W Persji znowu stan wojenny

LONDYN, czwartek

Premier perski GHAVAM ES SULTANEH zawiadomił, że z dniem 8 lipca w Persji wprowadzony zostanie ponownie stan wojenny, zniesiony w połowie czerwca br. Przyczyną tego kroku jest rzekomo zagrożenie bezpieczeństwa publicznego przez działalność prasy, która gwałtownie atakuje premiera i jego gabinet.

REFERENDUM W INDIACH

NEW DELHI, czwartek

W dniu 8 lipca odbyło się w Peszawarze, północno zachodniej prowincji Indii referendum, które ma zdecydować, czy prowincja ta zostanie przyłączona do Hindustanu czy też do muzułmańskiego Pakistanu. W czasie trwania głosowania oddziały brytyjskie i indyjskie znajdowały się w stanie pogotowia wojennego, by zapobiec ewentualnym incydentom. Prowincjonalna partia kongresowa bojkotuje wybory, uważając, że w prowincji tej powinno być utworzone niezależne państwo Pathanów, ze szczytu zamieszkującego te tereny. Premier prowincji z ramienia kongresu dr. Khan Sahib oświadczył, że pada się do dymisji, jeśli ponad 30 proc. głosujących wypowie się za Pakistanem.

Po referendum w Hiszpanii

NOWY JORK, czwartek

W związku z ostatnim referend w Hiszpanii republikańskiej, przedstawiciel hiszpańskiego rządu republikańskiego w Waszyngtonie oświadczył, iż rząd jego potwierdza swą nieodwołalną decyzję prowadzenia, przy użyciu wszystkich dostępnych mu środków, walki w celu obalenia dyktatury Franco oraz zapobieżenia wprowadzeniu w Hiszpanii innego ustroju niż republikański, bez uprzednich wyborów.

Określając niedzielne referendum, jako „jawną nadużycie i drwiny z demokracji”, rzecznik rządu republikańskiego podkreślił, że wynik głosowania nie może być uznany, jako „wyraz manifestacji ludności na rzecz Franco”. Rząd republikański nie zamierza uciekać się do wojny domowej, lecz spodziewa się, że Zgromadzenie Generalne ONZ podejmie odpowiednie sankcje przeciwko gen. Franco na najbliższej swej sesji.

Obchód święta zdobycia Bastylii

PARYŻ, czwartek

Partie komunistyczna i socjalistyczna departamentu Sekwany wydały wspólną odezwę, wywołującą ludność Paryża do zorganizowania masowych wieców i manifestacji w dniu 14 lipca — rocznicy zdobycia Bastylii. Odezwę wywołują poza tym robotników do ożnożenia wobec zwiększonej działalności kolaborantów i dawnych zwolenników rządu Vichy.

Przed konferencją paryską

Polityka nowego Monachium

Jutro rozpoczyna się w Paryżu konferencja państw europejskich, zwołana przez rządy angielski i francuski. Wszystkie przygotowania do tej konferencji dowodzą, że istnieje z góry określony plan brytyjsko-amerykański, który ma zostać narzucony państwom, biorącym udział w konferencji.

Celem tego planu jest stworzenie „bloku zachodniego” i wykorzystanie go dla uzyskania kontroli nad państwami europejskimi przez obietnicę wielkich kredytów. Do tego zmierza projekt utworzenia tak zwanego „Komitetu Kierowniczego” który by jeszcze przed sprezywaniem przez Stany Zjednoczone charakteru i warunków pomocy finansowej dla państw europejskich nakreślił plany reorganizacji przemysłu w tych krajach w interesie amerykańskich trustów i monopolu.

Punktem wyjścia dla organizatorów „bloku zachodniego” jest wciągnięcie zachodnich Niemiec do bloku. Jest to jeszcze jedna próba, jakich wiele było czynionych przez drugą wojnę światową, wykorzystania Niemiec dla imperialistycznych celów polityki mocarstw anglosaskich. Obecnie Anglia i Ameryka nie mogą już liczyć na całe Niemcy jak przed wojną i dlatego chciałyby przynajmniej zgrupować „Blok Zachodni” części Niemiec i przemysłowego Zagłębia Ruhry.

Dowodem jak skrupulatnie przygotowano ten rozwój wypadków jest fakt ogłoszenia przez anglo-amerykański zarząd okupacyjny planu zwiększenia poziomu produkcji przemysłowej Niemiec, oraz przybycie min. am. HARRIMANA i ANDERSONA celem przeprowadzenia rozmów w tej sprawie.

Jasne jest, że włączenie anglo-amerykańskich stref okupacyjnych Niemiec do Bloku Zachodniego oraz ofiarowanie pomocy

Konferencja redaktorów naczelnych prasy PPR i PPS

W czwartek dnia 10 lipca br. przed południem odbyła się w gmachu Prezydium Rady Ministrów wspólna konferencja redaktorów naczelnych prasy PPR i PPS. Obrady zajął tow. Premier CYRANKIEWICZ. Referaty wygłosił w imieniu KC PPR tow. wiceminister BERMAN i w imieniu CKW PPS tow. wiceminister JABŁOŃSKI. Obradom przewodniczył sekretarz CKW PPS tow. Cwik i członek KC PPR tow. JEDRYCHOWSKI. Nad referatami wywiałą się dyskusja.

Pierwszy zabrakł głos red. naczelny „Trybuny Robotniczej” — tow. Staszewski.

Następnie przemawiali tow. PRAGA (red. naczelny Socjalistycznej Agencji Prasowej), tow. BIELSKI (Robotnicza Spółdzielnia Wydawnicza „Prasa”) i inni.

Nawiązując do referatów, mówcy podnieśli szereg zagadnień, związanych z rozwojem prasy robotniczej i jej udziałem w budowie demokracji ludowej. Mówcy wypowiedzieli się za koniecznością ścisłej współpracy prasy obydwu bratnich partii w celu pogłębienia jednolitego frontu i wysunięcia szeregu praktycznych propozycji zmierzających w tym kierunku.

Wyniki obrad zrealizowali tow. tow. Jedrychowski i Cwik. Po zakończeniu konferencji tow. Premier podejmował redaktorów prasy PPR i PPS skromnym obiadem, w czasie którego w serdecznej atmosferze prowadzono nadal przyjacielskie rozmowy.

Kronika polityczna

Minister spraw zagranicznych Zygmunt Modzelewski przyjął w dniu 9 bm. posła Danię w Warszawie p. Knut Aage Monrad Tagaroffa.

P. o. dyrektor departamentu politycznego dr Tadeusz Zebrowski przyjął w dniu 9 bm. posła Bułgarii w Warszawie p. Pavla Tagaroffa.

Ambasador R.P. w Moskwie Marian Naszkowski opuścił po kilkudniowym służbowym pobycie w dniu 9 bm. Warszawę, udając się z powrotem do Moskwy.

Przegląd prasy zagranicznej

Amerykańskie pismo

„NATION”

„Narody wschodnio-europejskie mogą obecnie współpracować z sobą tak, jak nigdy przedtem, ponieważ posiadają podobną strukturę społeczną i gospodarczą.

Stany Zjednoczone, mylą się, jeśli sądzą, że nowe ustroje wschodnio-europejskie zmieniają swą politykę, by otrzymać dolary. Bez pomocy amerykańskiej odbudowa Europy wschodniej będzie trudniejsza, lecz będzie robiła postępy.

Revolucja w Europie wschodniej nie wywołała chaosu — wręcz temu, co twierdzą zachodni dyplomaci i ekonomiści. Większość robotników prowadzi się lepiej, niż przed wojną. Zagadnienie chłopskie nie zostało jeszcze rozwiązane, lecz przeprowadzono reformę rolną. Stosunki w rolnictwie krajów wschodnio-europejskich niewątpliwie ulegną poprawie, dzięki wprowadzeniu w życie nowych planów gospodarczych.

—O—O—O—

„TIMES”

Program gospodarczy, jaki zostanie opracowany na konferencji paryskiej, nie będzie wcale kolidował z dwustronnymi umowami gospodarczymi.

Polsko — czechosłowackie inkłady gospodarcze są typowym przykładem układów, zawartych przez 2 kraje, celem udzielenia sobie wzajemnej pomocy. Umowy takie nie tylko nie mogą być sprzeczne z planami odbudowy Europy, lecz, wręcz przeciwnie, przyczyniają się korzystnie do odbudowy krajów europejskich.

Proces »Liceum« rozpoczął się

Szpiedzy Andersa przed sądem

WARSZAWA, czwartek

W środę 9 bm rozpoczęła się w Rejonowym Sądzie Wojskowym w Warszawie rozprawa przeciwko grupie szpiegowskiej występującej p. n. „LICEUM”, podległej bezpośrednio II Korpusowi gen. ANDERSA i zorganizowanej na podstawie jego instrukcji. Rozprawa odbywała się w gmachu sądu, przy ul. Leszno. Na ławie oskarżonych zasiada 14 osób. Są to: Barbara Sadowska, Bolesław Zieleniewski, Franciszek Pacynski, Lech Dunin, Helena Duninówna, Julian Łozicki, Jadwiga Sternin, Matuszewicz, Stanisław Jakubisiak, Stanisław Karolkiewicz, Czesław Atminis, Stanisł. Alenowicz, Mieczysław Blaszkiewicz, Kazimierz Frejtak, Halina Waszczuk.

W systemie komórek wywiadu, „Delegatury Sił Zbrojnych na Kraj” została w marcu 1945 r. powołana na miejsce działającej w czasie okupacji ekspozytury wywiadu „Pralnia II” — ekspozytura wywiadowcza „Pralnia II”. „Pralnia II” miała za zadanie prowadzenie wywiadu politycznego, wojskowego i gospodarczego. Wiadomości i dokumenty zbierane były z całego terytorium Polski. W skład „Pralni II” weszło szereg komórek wywiadowczych w całym kraju. Z „Pralni” wyłoniona została ekspozytura obcego wywiadu p. n. „Liceum”.

AKT OSKARŻENIA

Akt oskarżenia zarzuca SADOWSKIEJ, liczącej lat 26, że w okresie od 31 sierpnia 1944 r. do sierpnia 1945 r. na terenie woj. lubelskiego i warszawskiego brała czynny udział w nielegalnym związku „Delegatura Sił Zbrojnych na Kraj”, mającym na celu obalenie ustroju demokratycznego Państwa Polskiego.

W okresie od marca 1945 do końca października 1945 r. zajmowała stanowisko zastępcy szefa ekspozytury wywiadu „Pralnia II” i gromadziła wiadomości z dziedziny gospodarczej, politycznej i wojskowej, stanowiące tajemnicę państwową i wojskową i przekazywała je w formie pisemnych raportów szefowi wywiadu Delegatury Sił Zbrojnych. W połowie sierpnia 1945 r. wyjechała za granicę do Regensburga i do Alkonu, gdzie prowadziła rozmowy osobiste z gen. Andersem, szefem II oddziału Korpusu p. n. Bakiewiczem, jego zastępcą p. n. Kijakiem i ich pełnomocnikiem mjr. Kozłowskim.

W wyniku tych rozmów podopieczna ekspozytury wywiadu „Pralnia II” gen. Andersowi po otrzymaniu instrukcji wywiadowczych, pieniędzy w sumie 4 tys. dolarów i radiostacji powróciła do Polski, gdzie zorganizowała szereg komórek wywiadowczych, pod łączną nazwą „LICEUM”. „Liceum” podległo bezpośrednio II Korpusowi gen. Andersa.

Od początku listopada 1945 r. do dnia zatrzymania tj. do 13 marca 1946 r. Sadowska zajmowała stanowisko szefa ekspozytury wywiadu obcego p. n. „Liceum”. Sadowska zorganizowała szereg oddziałów wywiadowczych i przesyłała za granicę wiadomości stanowiące tajemnicę państwową i wydawała instrukcje dotyczące prowadzenia pracy wywiadowczej.

(dalszy ciąg na str. 6)

Urodzaj w ZSRR

Wiceminister rolnictwa ZSRR Łabanow oświadczył, że w roku bieżącym można oczekiwać dobrego urodzaju zboża i kultur technicznych. Na południu kraju żniwa zakończono już na obszarze półtora miliona ha. Zbiory są na ogół dobre, a urodzaj w wysokości 25—30 metrów z hektara nie jest zjawiskiem rzadkim.

W przededniu rozgrywki

Gdy spoglądamy wstecz na tę niedawną chwilę, kiedy walka o uzdrowienie handlu była jeszcze tylko hasłem, projektem, mającym wejść w życie, przypominamy sobie padające wówczas gęsto przyczynki i przytyki, będące wyrazem powątpiewania w skuteczność, a zwłaszcza w szybkość akcji. W septycyzm wpadli nie tylko nasi wrogowie, ale i niekiedy przyjaciele. „Za wiele obiecywało... za daleko się zapędzało... na całym świecie istnieje przecież spekulacja!”

Przypominało to ludzko nieco wcześniejszy, lecz bliższy jeszcze okres, kiedy minister Minc wywodził po raz pierwszy ramy planu 3-letniego. „Szalenstwo... zamki na lodzie... trzeba co najmniej dziesięciu lat, aby Polska mogła normalnie egzystować” — oto co rozgłaszali nasi rodzimi pesymiści.

A co wykazała praktyka? — Ze plan nie tylko jest wykonywany — ale niejednokrotnie przekraczany.

Na odcinku walki z drożyzną powtarza się to samo zjawisko. Pierwsze uderzenia dały już cenne wyniki.

Upłynął zaledwie miesiąc od chwili wejścia w życie ośrodków ustawy; nie wiele więcej też czasu minęło od czasu ekscelencji kontrolnej, jeszcze niepewnej i niespójnej, wyruszyły w teren. Nie miały one jeszcze wówczas gruntownego wyszkolenia, nie były uzbrojone

w późniejsze zarządzenia, stawiały pierwsze kroki.

Praktyka okazała się najlepszą szkołą. Zapal i poczucie odpowiedzialności kontrolerów społecznych sprawiły, że poszczególne niedociągnięcia (niektóre zresztą) zostały szybko naprawione. Z każdej akcji powracają ekipy z obfitym połowem.

Jakie są konkretne wyniki dotychczasowej walki z drożyzną?

— Miesiąc wstecz stanoło o 30 zł. na kg. wołowe o 10 zł. Największą zniżką osiągnięta została na cenie masła (deserowe spadło z 600 do 460 zł) wiejskie — za które pobierano tyle, ile żywnie się podobalo sprzedawcy — oszacowane zostało obecnie na 370 zł) cena mleka wynosi dziś 31 zł za litr. Uprzednio wynosiła ona 34 zł, ale w praktyce nikt jej nie stosował. Pobierano za mleko po 40 zł i więcej. Realna więc zniżka jest poważna. — W najbliższych dniach dokonana też zostanie zniżka ceny chleba. Za pobieranie wyższych cen sprzedawcy są pociągani do odpowiedzialności.

Wszystko to ma miejsce na przednówku, a więc w okresie najcięższym dla przeprowadzenia obniżek.

Wybitnie uzdrawiająco podziałła akcja kontroli na handel tekstylny i konfekcyjny. Ceny towarów nie zostały wprowadzone formalnie obniżone, ale „przymknięcie” kilku kupców spowodowało jak różdżka czarodziejska, nagły spadek cen. Kupcy

tekstylni, którzy bodej najbardziej zżerali skórę z klienta, za rabiując nie raz po kilkaset procent na towarach, muszą się dziś zadowolić przepisową marżą zarobkową, od 24 — 30 proc. Pomiędzy tu nie można roli i zasługi Powszechnych Domów Towarowych, które przez swoją konkurencję również zmuszają kupców do stosowania bardziej umiarkowanych cen.

Obok drożyzny źródłem nieuczciwych zarobków jest także fałszowanie towarów — głównie mleka i przetworów mlecznych. I na tym odcinku nastąpiła pewna poprawa.

Te wyniki już w pewnym stopniu wyczuwalne dla budżetu rodziny robotniczej, to dopiero początek; to tylko skutki doświadczeń, przygotowanie — szkolenie nowej akcji. Biorąc jednak praktyczny postępowania, kontrolerzy społeczni dali równocześnie dobrą lekcję paskarzom.

To, co osiągnięto, jest jednak tylko wstępem. Chwila szerokiej, pełnej akcji dopiero się zbliża. — Szkoła się nie tylko kontrolerzy; przygotowują się też sztaby kierownicze akcji, uzupełniają swe przygotowanie milicja, obradują prawnicy. Formują się Komisje Cennikowe.

Akcja, która nastąpi, przebiegać będzie swoim rozmachem początkowo oczekiwania. Ta akcja, to nie tylko wywołanie gąsici paskarzy i zwroć społecznej uwagi na złą bionych sum w formie przykrych kar; to nade wszystko dalsza obniżka kosztów utrzymania, to udostępnienie masom pracującym dobru, które im się prawnie należy.

F. Leonczuk

NOWY AMBASADOR USA złożył listy uwierzytelniające PREZYDENTOWI RP.

WARSZAWA. W dniu 9 bm. o godz. 16-tej ambasador nadzwyczajny i pełnomocny Stanów Zjednoczonych Ameryki w Warszawie p. STANTON GRIFFIS przybył do Belwederu w towarzystwie dyrektora protokołu dyplomatycznego ADAMA GUBRYNOWICZA i członków ambasady w celu złożenia listów uwierzytelniających PREZYDENTOWI RZECZYPOSPOLITEJ.

Wracając listy, ambasador wygłosił przemówienie w którym m. in. oświadczył:

— Panie Prezydencie. Prezydent Stanów Zjednoczonych polecił mi, abym wyraził Waszej Ekscelencji w imieniu mojego kraju najlepsze życzenia pomyślności dla narodu polskiego. Naród amerykański żywił zawsze najgłębszy podziw dla narodu polskiego i najwyższy szacunek dla niezłomnej odwagi, która stale cechowała walkę narodu polskiego. Mam zaszczyt złożyć teraz Waszej Ekscelencji listy uwierzytelniające mnie jako ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego Stanów Zjednoczonych przy jego osobie.

Prezydent Rzeczypospolitej, przyjąwszy listy uwierzytelniające, powiedział między innymi:

— Panie Ambasadorze. Przyjmując listy, którymi Prezydent Stanów Zjednoczonych uwierzytelnia Pana w charakterze

terze ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego przy mojej osobie, pragnę wyrazić w imieniu narodu polskiego szczerze uczucia sympatii i przyjaźni, jakie kraj mój żywi dla Stanów Zjednoczonych Ameryki. Tradycyjna przyjaźń naszych narodów oparta była zawsze na demokratycznych idealach wolności i sprawiedliwości społecznej. Rodacy nasi walczyli o niezależność Stanów Zjednoczonych. Kościuszko i Pułaski zasłużyli się do brzo sprawie wolności ludów. Naród polski pragnie szczerze

O szczegółach nowej umowy gospodarczej

Obrót towarowy Polski z Czechosłowacją będzie w dolarach czterokrotnie wyższy niż w roku 1937

Podsekretarz stanu dla spraw handlu zagranicznego w Ministerstwie Przemysłu i Handlu — tow. dr. Grossfeld, udzielił po powrocie z Pragi wywiadu przedstawicielowi prasy na temat szczegółów nowopodpisanych układów gospodarczych.

— Na całej drodze od granicy do Pragi i na ulicach Pragi spotykaliśmy się wielokrotnie ze spontanicznymi objawami przyjaznego nastawienia ludności. Często w drodze przypadkowo mijane grupy robotników lub pasażerów na stacjach i w pociągach, witały delegację polską serdecznymi okrzykami — rozpoczął swój wywiad dr. Grossfeld.

Ze strony oficjalnej uczyniono wszystko, aby wizycie delegacji polskiej nadać najbardziej uroczysty charakter. Ważnym momentem dla przyszłego rozwoju stosunków pol-

sko — czechosłowackich jest fakt nałożenia licencji, bezpośrednich kontaktów między kierownictwem przemysłów polskich a ich również upaństwowionymi odpowiednikami w Czechosłowacji.

— Umowy gospodarcze z Czechosłowacją — kontynuuje tow. dr. Grossfeld — stanowią zupełnie nowy, nie spotykany dotąd typ układów handlowych. Charakterystyczne no wym polega przede wszystkim na tym, iż założeniem umów jest osiągnięcie ścisłej współpracy obu państw gospodarczych, przy zachowaniu ich pełnej samodzielności. Wyrazem tej tendencji jest podstawowa konwencja o współpracy gospodarczej, która rozbudowuje tę współpracę przez powołanie do życia dwustronnej Rady Współpracy Gospodarczej. Zadaniem Rady jest kierowanie pracami szeregu Komisji Parytetowych i dążenie do skoordynowanego rozszerzenia zakresu współpracy.

— Jak określono zakres współpracy w poszczególnych dziedzinach życia gospodarczego?

— Zakres ten określony jest układami szczegółowymi, które powołują następujące komisje: 1) komisje do wymiany towarowej, 2) komisje do współpracy przemysłowej, 3) komisje dla spraw rolnictwa, leśnictwa i aprowizacji, 4) komisje dla spraw naukowo — technicznych, 5) komisje dla uzgadniania metod planowania i statystyki, 6) komisje komunikacyjne, 7) komisje inwestycyjne oraz 8) komisje finansowe.

Rada Współpracy Gospodarczej i członkowie komisji zostaną w najbliższych dniach zamianowani przez oba rządy. Będą odbywać posiedzenia periodyczne na przemian w Warszawie i Pradze. Dla każdej komisji sporządzono już statuty, które zostały podpisane wraz z umowami.

— Jak przedstawia się plan pracy komisji?

— Do zakresu ich prac należą między innymi: — wymiana doświadczeń i wyników badań, podejmowanie wspólnych wysiłków gospodarczych, jak np. budowanie fabryk na wspólny użytek, korzystanie ze wspól-

nych środków transportowych (kolejowego, wodnego itd.), zagadnienie patentów, licencji, etc.

— Z kolei tow. dr. Grossfeld udzielił informacji na temat szczegółów umowy o obrocie towarowym.

— Umowa o obrocie towarowym składa się z dwu części. Z szerszej umowy, przewidującej zakres pięcioletniej wymiany towarowej, oraz z umowy szczegółowej, dotyczącej wymiany na okres od 1. 7. 1947 r. do 30. 6. 1948 r. W ramach tej ostatniej umowy nasz eksport do Czechosłowacji posiadać będzie wartość 35 milionów dolarów. Eksportować będziemy w pierwszym rzędzie węgiel — 1,700,000 ton, prąd elektryczny, cynk, niektóre artykuły chemiczne, sól itd.

Tak sama wartość importu z Czechosłowacji wyniesie 35 mil. dolarów, z tym, że poważną część tego importu ma charakter inwestycyjny co oczywiście oznacza, iż dostawa za mówionych dla Polski maszyn i urządzeń nastąpić może dopiero po pewnym okresie czasu. Poza maszynami i urządzeniami przemysłowymi sprowadzimy z Czechosłowacji kaolin, opony przemysłowe, artykuły biogowe, chemikalia, sadzonki chmielu itd.

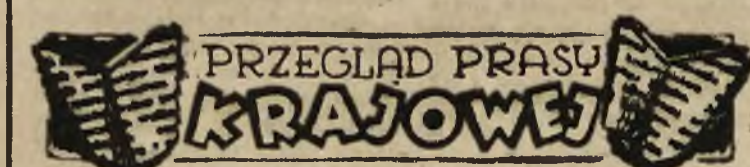
Umowy te oraz umowa płatności ułatwiają spłatę zamówień oraz uwzględniają doznane przez Polskę zniszczenia i związane z nimi znaczne potrzeby inwestycyjne.

— Na zakończenie tow. dr. Grossfeld stwierdza, że obecnie uzgodniony obrót towarowy pomiędzy Polską a Czechosłowacją jest w dolarach czterokrotnie wyższy od obrotu z 1937 r. Umowy zapewniają Polsce na okres 5 lat byt węgla i cynku, a tworzą z Polski poważny rynek zbytu dla czechosłowackiego przemysłu inwestycyjnego.

Umowy gospodarcze wlewają żywą treść w podstawowy układ o przyjaźni i wzajemnej pomocy z 10 marca br., a wykonanie tych umów zgodnie z ich duchem i literą stwarza daleko idące perspektywy rozwoju i gospodarczych obu państw przyjaźnionych krajów. (SAP.)

Delegacja FAO przybyła do Warszawy celem zbadania jaka pomoc jest potrzebna Polsce.

Dorobek sesji sejmowej

Ostatni (22 — 130) numer „Trybuny Wolności” przynosi artykuł tow. Jedrychowskiego o dorobku ostatniej sesji Sejmu Ustawodawczego. Omawiając powzięte uchwały o planie odbudowy, inwestycyjnym, zatwierdzenie budżetu i inne ustawy przyjęte na tej sesji tow. Jedrychowski pisze:

Dorobek tej sesji, to wcielenie w ustawodawstwo słusznej koncepcji gospodarczej i społecznej polskiej demokracji, koncepcji, która stanowi platformę jednolitego frontu klasy robotniczej, sojuszu — robotniczo — chłopskiego i bloku stronnictw demokratycznych.

Tej koncepcji, opozycja peeselska — poza zwykłymi oszczerstwami i jałowymi narzekaniami — nie mogła przeciwstawić żadnej innej pozytywnej koncepcji. Próby przeciwstawienia wsi miastu, spółdzielczości i inicjatywy prywatnej Państwu, próby podważenia jedności bloku demokratycznego, sojuszu robotniczo — chłopskiego i jednolitego frontu klasy robotniczej skończyły się dla PSL i jego sojuszników całkowitym niepowodzeniem. Zbyt wyraźny był ich manewrowy charakter, aby ktokolwiek mógł się nabrać na parlamentarne chwyt politycznych bankrutów z PSL.

Obóz demokratyczny wyszedł z sesji Sejmu Ustawodawczego silniejszy, bardziej zwarty, bardziej politycznie jednolity.

Żniwa sprawą całego narodu

Pod tym tytułem w „Chłopskiej Drożce” pisze tow. Chęłchowski:

Naczelnym hasłem staje się i w tym roku hasło sprawnego, oszczędnego przeprowadzenia żniw. Sprawa jest jasna i prosta. Im więcej zboża zbierzemy w kraju, tym mniej zmuszeni będziemy sprowadzać żywności z zagranicy, tym więcej maszyn, koni, traktorów można będzie sprowadzić dla wsi, tym więcej funduszy można będzie przeznaczyć na odbudowę kraju.

Dlatego jakiegokolwiek marnotrawstwo zboża w okresie żniw nie może znaleźć żadnego wytłumaczenia, a winnych należy traktować jako szkodników gospodarczych.

Narady PPR i SL

O wspólnych naradach PPR i SL pisze „Głos Ludu”:

Spotkanie aktywistów: wspólna wymiana zdań, dyskusja nad tym co dzieli i nad tym co łączy, krytyka dotychczasowej działalności i omawianie planów dalszej pracy — to dobra forma współpracy między partiami politycznymi, które wspólnie ponoszą odpowiedzialność za losy Państwa.

Wspólne narady aktywistów partyjnych, które odegrały tak wielką rolę zwłaszcza przy montowaniu, pogłębianiu i utrwalaniu jednolitego frontu klasy robotniczej, teraz dopiero zostały zainicjowane w ramach sojuszu robotniczo-chłopskiego — sojuszu, który stanowi jeden z fundamentów naszego życia narodowego.

I dalej:

Narady aktywistów naszych bratnich partii powinny się walcie przyczynić do szybszej odbudowy wsi polskiej, do poprawy zaopatrzenia miast, do pogłębiania sojuszu robotniczo-chłopskiego — do utrwalenia i umocnienia demokracji ludowej.

Prezydent Bolesław Bierut honorowym obywat. m. Gdańska

GDANSK, czwartek

W czasie obrad plenarnej sesji Miejskiej Rady Narodowej Gdańska w dniu 7 bm. przyjęty został jednogłośnie wniosek o nadanie obywatelstwa honorowego m. Gdańska Prezydentowi Rzeczypospolitej ob. Bolesławowi Bierutowi.

Akt nadania obywatelstwa honorowego wręczył ob. Prezydentowi w Warszawie specjalna delegacja gdańska.

Otwarcie huty „Stołczyn”

W ramach uroczystości („Święta Morza”) odbyło się oficjalne poświęcenie i otwarcie huty „Stołczyn” koło Szczecina.

W uroczystościach stołczyńskich wziął udział Prezydent Rzeczypospolitej ob. Bolesław Bierut.

W przemówieniu swoim ob. Prezydent podkreślił rolę produkcji żelaza przy odbudowie kraju i związane z tym znaczenie dla poprawy warunków życia całego społeczeństwa.

Za dobre wyniki pracy przy odbudowie huty ob. Prezydent udekorował 17 pracowników złotymi, srebrnymi i brązowymi krzyżami zasługi, po czym dokonał lustracji wszystkich działów huty „Stołczyn”.

gra hymn, kompania prezentuje broń. Za chwilę przy dźwiękach „Roty”, bandera poszarpana wicherami — świadek niejednego boju, spływa wolno w dół, by zakwitnąć na rufie. Trąp łączy pokład z lądem.

Nareszcie w domu ORP „Błyskawica” wróciła (List z Gdyni)

Jest wczesny ranek. Mgły lekko leżą nad portem i redą. Skrzypią dźwięki, potrzykują robotnicy. Od czasu do czasu zahuczy łoskotem, ładujący węgiel.

Z wleżytki obserwacyjnej Kaspianu Portu w Gdyni spoglądając na redę. Stoją jakieś dwa frachtowce. A dalej, mniej więcej na wysokości Basenu Górniczego tkwi ON okręt Rzeczypospolitej Polskiej „Błyskawica”, wracający po dniach chwały i tułaczki do ojczystej Gdyni.

Na pokładzie okrętu ruch. Marynarze krzątają się, przygotowując „Błyskawicę” do wejścia. Inni stoją oparci o relingi i w milczeniu, w zadumie spoglądają na zniszczone telefony, na zadymiony port. Spoglądają na brzeg i niecierpliwie się.

Wiele lekkich wietrzyk, marszcząc polską flagę, taflę żalok. Na tople trzepocze waski promyczek, na maszynie od strony prawej burty, powiewa bandera. To znak, że

okręt wraca z boju do macierzystego portu. Wypada z awanportu motorówka, dobiła na chwilę do szarej burty. Jeszcze chwilę i okręt dęgnął, za rufą poczęła kipieć woda i ORP „Błyskawica” ruszyła do portu.

U wejścia spotkali się ON-polskie marynarze, zwycięzca wielu bitew i konwojów i ten drugi wrak niemieckiego „Gneisenau”, pokonany w tej Gdyni, której „Błyskawica” na wielu morzach broniła.

Jeszcze drugie spotkanie z „Batorym” po raz pierwszy po wojnie, w domowych pieleszach. Na nabrzeżu portu wojennego ruch. Na masztach trzepocze bander, kompania honorowa Marynarki Wojennej, z orłostera, powita za chwilę wracających.

Załoga okrętu stoi na pokładzie. Oni się też niecierpliwie oglądają lat to nie byli. Padają na ląd cumy. Orkiestra

Przybyły rodziny, znajomi, koledzy. Okrzykom, uścisłom nie ma końca. Zjawiają się pierwsze ojczyste, białoczerwone kwiaty. W niejednym oku perły się łza...

Uczestnik walk na morzu Iryjskim.

„Cumy na ląd!”

Nareszcie w domu. Przybywa dowódca Marynarki Wojennej, kontradmirał Włodzisław Steyer w towarzyszącym zastępcy i oficerów sztabowych. Przyjmuje raport kapitana żołnierskim słowem witając i inspekcjonuje okręt.

Przybyły rodziny, znajomi, koledzy. Okrzykom, uścisłom nie ma końca. Zjawiają się pierwsze ojczyste, białoczerwone kwiaty. W niejednym oku perły się łza...

Uczestnik walk na morzu Iryjskim.

Przybyły rodziny, znajomi, koledzy. Okrzykom, uścisłom nie ma końca. Zjawiają się pierwsze ojczyste, białoczerwone kwiaty. W niejednym oku perły się łza...

Uczestnik walk na morzu Iryjskim.

Przybyły rodziny, znajomi, koledzy. Okrzykom, uścisłom nie ma końca. Zjawiają się pierwsze ojczyste, białoczerwone kwiaty. W niejednym oku perły się łza...

Uczestnik walk na morzu Iryjskim.

Przybyły rodziny, znajomi, koledzy. Okrzykom, uścisłom nie ma końca. Zjawiają się pierwsze ojczyste, białoczerwone kwiaty. W niejednym oku perły się łza...

Uczestnik walk na morzu Iryjskim.

Przybyły rodziny, znajomi, koledzy. Okrzykom, uścisłom nie ma końca. Zjawiają się pierwsze ojczyste, białoczerwone kwiaty. W niejednym oku perły się łza...

Uczestnik walk na morzu Iryjskim.

Przybyły rodziny, znajomi, koledzy. Okrzykom, uścisłom nie ma końca. Zjawiają się pierwsze ojczyste, białoczerwone kwiaty. W niejednym oku perły się łza...

Uczestnik walk na morzu Iryjskim.

Przybyły rodziny, znajomi, koledzy. Okrzykom, uścisłom nie ma końca. Zjawiają się pierwsze ojczyste, białoczerwone kwiaty. W niejednym oku perły się łza...

Przybyły rodziny, znajomi, koledzy. Okrzykom, uścisłom nie ma końca. Zjawiają się pierwsze ojczyste, białoczerwone kwiaty. W niejednym oku perły się łza...

Uczestnik walk na morzu Iryjskim.

Przybyły rodziny, znajomi, koledzy. Okrzykom, uścisłom nie ma końca. Zjawiają się pierwsze ojczyste, białoczerwone kwiaty. W niejednym oku perły się łza...

Uczestnik walk na morzu Iryjskim.

Przybyły rodziny, znajomi, koledzy. Okrzykom, uścisłom nie ma końca. Zjawiają się pierwsze ojczyste, białoczerwone kwiaty. W niejednym oku perły się łza...

Uczestnik walk na morzu Iryjskim.

Przybyły rodziny, znajomi, koledzy. Okrzykom, uścisłom nie ma końca. Zjawiają się pierwsze ojczyste, białoczerwone kwiaty. W niejednym oku perły się łza...

Uczestnik walk na morzu Iryjskim.

Przybyły rodziny, znajomi, koledzy. Okrzykom, uścisłom nie ma końca. Zjawiają się pierwsze ojczyste, białoczerwone kwiaty. W niejednym oku perły się łza...

Uczestnik walk na morzu Iryjskim.

Przybyły rodziny, znajomi, koledzy. Okrzykom, uścisłom nie ma końca. Zjawiają się pierwsze ojczyste, białoczerwone kwiaty. W niejednym oku perły się łza...

Uczestnik walk na morzu Iryjskim.

Przybyły rodziny, znajomi, koledzy. Okrzykom, uścisłom nie ma końca. Zjawiają się pierwsze ojczyste, białoczerwone kwiaty. W niejednym oku perły się łza...

Na tematy „Trybuny Czytelników”

Rachunek DOKP Katowice

W pokaźnym spisie instytucji - dłużników „Trybuny Czytelników” DOKP Katowice zajmuje miejsce honorowe. Inna sprawa, że szczyć się tym DOKP Katowice nie powinna, bo bynajmniej nie świadczy to o dobrej pracy, a lekceważący stosunek do listów naszych czytelników ze strony DOKP Katowice musi być zrozumiany jako objaw niechęci do krytyki, samokrytyki i naprawiania błędów.

My, a raczej nasi czytelnicy poruszyli w swych listach najróżnorodniejsze bolączki DOKP Katowice. Są tam i sprawy bardzo istotne i mniej ważne. Krótko przypomniemy listy zamieszczone w „Trybunie Czytelników” dotyczące DOKP Katowice.

1) Dnia 23. 4. zamieściliśmy pt.

„Uwaga DOKP Katowice” list o niewłaściwym zachowaniu się personelu pociągu Katowice — Tarn. Góry dnia 15. 4. Prosiłamy DOKP Katowice pouczyć personel pociągu o jego obowiązках zrygłem podróżnych.

2) Dnia 28. 4. pt. „Urządowanie w Wydziale Apropowizacyjnym DOKP Katowice” zamieściliśmy list z tokowych Stacji Kalety o niewygodnym dla pracowników należności za stołówek. W komentarzu pisaliśmy: „Czekamy na wypowiedzi”.

3) Dnia 18. 5. pt. „Słów kilka o punktualności kolei” nasz czytelnik pisał o skandalicznym spóźnieniu się pociągów podmiejskich. Nasz komentarz brzmiał: „Powyższy list poddajemy pod rozwagę Dyrekcji Kolei”.

4) Dnia 23. 5. „O połączenie kolejowe Katowice — Strzemieszycze” — list podpisany przez CZPW, CZPH, Zjednoczenie Celuloz, Papiernicze, Urząd Poczt i Telegrafów, Urząd Wojewódzki, Wyższe Stud. Nauk Społ. Gospod. i Sl. Techn. Zakłady Naukowe. W liście proszono o przesunięcie godziny odejścia pociągu z Sosnowca do Strzemieszyc, aby miał on połączenie z pociągami katowickimi. „List ten pędajemy do wiadomości DOKP w Katowicach” — pisaliśmy od redakcji.

5) Dnia 31. 5. pt. „Prośba wyjeżdżających na wczasy pracowników pod adresem DOKP Katowice”. List zapytaniem czy nie można byłoby wobec przepełnienia pociągów dodać choć po jednym wagonie 1 i 15 każdego

miesiąca w sezonie urlopów na trasie dolnośląskiej.

6) Dnia 1. 6. pt. „W sprawie kasjerów stacyjnych PKP” — pracownik kolei pisał o złym zaopatrzeniu i uposażeniu kasjerów stacyjnych. Nasz komentarz brzmiał: „Zwracamy się do DOKP w zechciała wyjaśnić sprawę uposażenia kasjerów stacyjnych”.

7) Dnia 7. 6. pt. „Czy DOKP Katowice odpowiada na listy?” Zamieściliśmy prośbę Państw. Zarządu Wodnego w Ciesinie o zmianę rozkładu jazdy na odcinku Istebna — Wisła i skargę, że DOKP Katowice nie odpowiada na listy wysłane w tej sprawie 15. 5.

8) 12. 6. pt. „Cuda na kolei, czyli rok poszukiwań” zamieściliśmy list Państw. Fabryki Mebli w Rąbaniu o zaginięciu wagonu 21 ton węgla, który został załadowany dla fabryki dnia 25. 4. 1946 r. w Piekarach Sl. i do 10. 6. 1947 r. nie został odnaleziony. Przy sposobności przypominaliśmy, że rachunek kolei w „Trybunie Czytelników” rośnie.

9) Dnia 20. 6. pt. „Co powie DOKP Katowice w sprawie rozkładu jazdy” zamieściliśmy list czytelnika z prośbą o dodanie pociągu na linii Gliwice — Kudowa w okresie wczasów. List ten komentowaliśmy: „Panowie z DOKP Katowice wynioscie miłcza”.

Oto pełne zestawienie listów, zamieszczonych w „Trybunie Czytelników”, na które DOKP Katowice nie raczy odpowiadać. Tęcza listów na temat pracy DOKP Katowice jeszcze nie zamieszczonych rośnie z dnia na dzień.

O czym świadczy ta zastraszająca ilość pretensji do DOKP Katowice i brak wyjaśnień ze strony Dyrekcji? Czy tylko o tym, że kolej, choć przełamała już największe przeszkody w pracy, ciągle jeszcze boryka się z wielkimi trudnościami,

Nie, na pewno nie.

Trudności usprawnienia pracy kolei i DOKP Katowice są nam znane. Wiemy o braku sił fachowych, o niskim uposażeniu kolejarzy, o braku instrumentów i materiałów itd. Wiemy również dobrze o ofiarnej pracy kolejarzy.

Albo słosunek DOKP Katowice do listów naszych czytelników mówi nam przede wszystkim o wielkich błędach aparatu kierowniczego. Przecież taki stosunek do pasażerów, do głosów tych, dla kogo pracuje kolej — wielotyśięcznej rzeszy robotników, urzędników, chłopów, studentów — to jeden z najjaśniejszych przejawów zaskorupiałej biurokracji.

Absolutne ignorowanie blasków czy wad, pilnych czy niepilnych, słusznych czy nawet nieuzasadnionych rzeczowych zarzutów, bodajże najlepiej charakteryzuje administracyjny aparat DOKP Katowice, jako siedlisko wrogów krytyki i samokrytyki, jako panów, którzy nie chcą się przejmować

troskami ludzi dla których pracują.

A bez samokrytyki, bez troski o dobro człowieka, który jedzie koleją do pracy lub na wczasy, bez troski o sprawne obsłużenie instytucji i zakładów pracy, nie może być przecież mowy o naprawieniu błędów.

Nie należy milczeć, panowie z DOKP Katowice, w nadziei, że „im się to znudzi i przestaną nas atakować”, nie „robić dobrej miny do złej gry”, nie złościć się na krytykę — a rzeczować i spokojnie odpowiadać na nią. Trzeba przysłuchiwać się głosom pasażerów, swych klientów, trzeba troskliwie badać zażalenia i swych własnych pracowników. Nie bójcie się panowie, autorytet Wasz nie ucierpi na tym, że otworcie i jasno powiecie: — „to możemy, a tego nie; to słuszne, a to nie”. Waszym milezieniem sami podrywacie swój autorytet i zaufanie ludzi pracy (w tej dziedzinie i Waszych pracowników), a wiadomo, że stracić zaufanie łatwiej, aniżeli je znowu pozyskać.

Nasze „ataki”, jak między sobą nazywają listy czytelników, zamieszczane przez nas w „Trybunie Czytelników” panowie z DOKP Katowice, nie są atakami „tak sobie”, nie są czeplaniem się. Publikujemy głosy naszych czytelników po to, by odnośnie instytucji, urzędów, kierownictwa tych instytucji i urzędów, przysłuchiwać się, co o ich pracy sądzą pasażer, interesant, przechodzień, tj. ci ludzie, dla których pracujemy wszyscy we wszystkich instytucjach, na wszystkich stanowiskach. I z tych głosów należy czerpać pomysły i siły dla walki o usprawnienie, ulepszenie, ułatwienie życia naszego narodu.

A ci, którzy bojąc się krytyki, „chowają głowę w piasek”, sami wydają sobie wymowne świadectwo nieudolności lub niezrozumienia jej intencji.

S. Łuwicz

Z CAŁEGO KRAJU

WROCLAW

NOWI KLIENTY OBOZOW PRACY

Komisja Specjalna we Wrocławiu po rozpatrzeniu szeregu spraw o pozbieranie wysoki cen, (paskarstwo, szaber itp.) wydała orzeczenia kierujące do obozów pracy kilkunastu spekulatorów, paskarzy i szabrowników.

KOŁOBRZEG

KOŁOBRZEG PORTEM WĘGŁOWYM.

Po Uście uruchomiony zostanie z początkiem września nowy port węglowy na wybrzeżu polskim w Kołobrzegu.

W tej chwili w porcie kołobrzeżskim trwają wyłożone prace nad budową węzła kolejowego, naprawą nabrzeży, dźwigów oraz oczyszczeniem basenów portowych z wraków zatopionych okrętów.

WARSZAWA

GOŚĆ SZWEDZKI W WARSZAWIE

Do Warszawy przybył szef Wydziału Sanitarnego Zarządu Miejskiego m. Sztokholmu pan Andersson. Gość szwedzki zwiedza szpitala warszawskie, interesując się szczególnie ich stanem i potrzebami. Za znacznych należało, iż Szwecja walczy przyczynia się do odbudowy szpitalnictwa warszawskiego.

P. Anderson zabawi w Warszawie około tygodnia, jako gość m. Warszawy.

RZESZÓW

KATASTROFA KOLEJOWA.

Tragiczna katastrofa wydarzyła się na odcinku między Oleszycami a Lubaczowem. Auto ciężarowe, zjadające do Oleszyc, zderzyło się z nadjeżdżającym od strony Oleszyc pociągiem, kontrolującym tor. W wyniku katastrofy zabitych zostało na miejscu 7 osób. 10 osób odniosło ciężkie rany.

BIAŁYSTOK

ODBUDOWA SZKÓŁ W WOJ. BIAŁOSTOCKIM.

Na odbudowę szkół w woj. białostockim przyznane zostały w br. kredyty w sumie ponad 40 mil. zł. Obecnie odbudowuje się 100 budynków szkolnych. Znaczną pomoc w odbudowie niesie ludność wiejska. Szczególnie wyróżniły się wsie pow. sokólskiego: Kuźnica i Rożanki.

DZIEDZICE

POLACY WRACAJĄ DO KRAJU.

Dnia 8 lipca br. przybył do Dziedziatki transport Polaków z Burakowskiej liczący 644 osoby. Przybyli zostali osiedleni w okręgu wrocławskim. W tym samym dniu przybył do Dziedziatki 303-osobowy transport górników z Lenz.

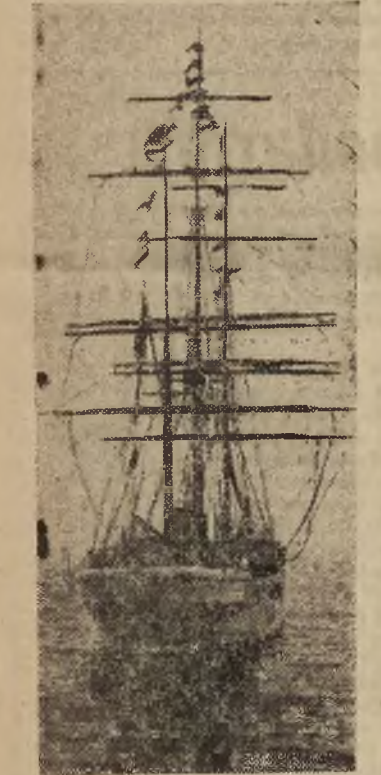
Z procesu „Liceum”

Szpiedzy Andersa przed sądem

Zieloniewskiemu akt oskarżenia zarzuca zorganizowanie na terenie Warszawy komórki wywiadowczej „Szkoła” oraz werbowanie ludzi z terenu Białegostoku do roboty szpiegowskiej.

Osk. Pacyński gromadził wiadomości i dokumenty szpiegowskie oraz przekazał 16 tekstów umów międzynarodowych do ekspozytury wywiadowczej „Liceum”. Osk. Dunin przeprowadzał wywiad ośnośnie Armii Polskiej i wojsk radzieckich.

Polska bandera na morzach świata

Osk. Duninówna dostarczała wiadomości ośnośnie oddziałów wojskowych. M. O., partii politycznych itp.

Osk. Łozicki oraz Sternin-Matuszewicz organizowali akcję szpiegowską na terenie Wybrzeża i Białegostoku.

Osk. Sadowska zeznaje

W pierwszym dniu procesu — oskarżona Sadowska zeznaje dalej, że stale miała pewne wątpliwości co do wartości swych władz, a to na skutek wiadomości o działających w kraju grupach dywersyjnych NSZ, podporządkowanych gen. Andersowi, a prowadzących wręcz szkodliwą politykę. Później przekonała się na podstawie dokumentów o przeszłości ONR-owskiej Brygady Świętokrzyskiej, współpracującej i ściśle związanej z Niemcami oraz faktu podporządkowania ośrodków konspiracyjnych Anglosasom.

Utworzenie Korpusu Przysposobienia dla żołnierzy armii Andersa, dalsza działalność gen. Andersa, polegająca na prowadzeniu wywiadu w kraju, wyposażeniu Andersa na temat Ziemi Zachodnich, idące na rękę Niemcom — wszystkie te fakty odebrały oskarżonej chęć obrony gen. Andersa, którą początkowo zamierzała przeprowadzić przed sądem.

Oskarżona stwierdza, że źródłem walki bratobójczej, strzelania i ekspropriacji — jest istnienie samej konspiracji. Dlatego też odpowiedziała za owe zbrodnicze czyny, popełnione przez ludzi podziemia — obciąża czasami nie tych ludzi — pionków podziemia, ale ich dowódców.

Osk. Jakubisiak organizował akcję szpiegowską na terenie Katowice oraz Gdyni, Gdańska i Szczecina.

Podobne zarzuty stawia akt oskarżenia pozostałym członkom szpiegowskiej organizacji.

two — tych, którzy utrzymują ich w pracy konspiracyjnej.

Oskarżona stwierdza w zakończeniu, że doszła do głębokiego przekonania, iż wszelka praca konspiracyjna jest z punktu widzenia interesów czysto polskich — szkodliwa i nie mająca widoków powodzenia.

„Doszłam do wniosku — mówi oskarżona — że Rząd Polski nie pragnie niszczyć i wieść ludzi wartościowych, uczciwych, którzy tkwili w konspiracji dzięki błędom swego dowództwa, błędom podziemia i pewnym błędom rządu w stosunku do tego podziemia — ale we własnym interesie państwowym pragnie właściwie tych ludzi jak najprędzej do normalnego i konstruktywnego życia państwowego.

Dla dobra więc interesów polskich i dla dobra moich współpracowników, których pragnęłam wyciągnąć z pracy konspiracyjnej — grupę „Liceum” ujawniłam. Decyzję tę rozważyłam razem z H. Żukiem, z którym co do wszystkich tych kwestii całkowicie uzgodniłam swój pogląd.

Dyrektorem naszym podporządkowali się wszyscy pracownicy „Liceum”, uznając ich służność i podając władzom Bezpieczeństwa materiał i informacje, dotyczące swojej działalności”.

Dalszy ciąg ze str. 2-giej

TRYBUNA CZYTELNIKÓW

Za dużo kar, za mało rzetelnej pracy

Ob. Poprawski F. (Wilcze Gardło ok. Gliwice) pisze nam:

„Mieszkamy w Wilczym Gardle, 10 km. od Gliwice. Jest to robotnicze osiedle. Obsługuje nas gliwicka elektrownia. Pracuje ona w ten sposób, że inkasent chodzi do domów po pieniądze, a o ile robotnika lub jego żony w domu nie zastała, to inkasent przychodzi za 8—10 dni i ma kartkę na 50 zł. kary. Trzeba, zapłacić pod groźbą zdjęcie licznika i jest się bez

A przecież często inkasent przychodzi w godzinach pracy i nie dziwnego, że nie zastaje nikogo.

Jeżeli się ktoś przeniósł z jednego mieszkania do drugiego, to musi spisać nową umowę i 100 zł. zapłacić za jej spisanie. Ale światło przyjdzie zrobić panowie z Gliwice za dwa lub trzy tygodnie, a nawet i miesiąc cały.

Więc jak robotnika w domu nie ma to 50 zł. kary, ale jak się umowę podpisze i zapłaci, a potem czeka się na światło

miesiąc, to kary nie ma na tych panów.

Panowie z elektrowni w Gliwicach! Czy wasni inkasenci nie nadużywają prawa do wyznaczania kar? Robotnik nie może siedzieć w domu i czekać aż przyjdzie inkasent z rachunkiem za elektryczność i łatwo może się zdarzyć, że inkasent chcąc zaoszczędzić sobie parokrotnego chodzenia — po prostu wyznacza karę. Prosimy skontrolować pracę inkasentów. Co się tyczy zarzutu, że już po zapłaconiu i spisaniu umowy — światło włącza się nie natychmiast — jest to zarzut słuszny. Chcecie punktualności od odbiorców — bądźcie sami punktualni. (Red.)

Dolnośląskie uzdrowiska

Duszniki na dorobku

Co pisał Szopen o Dusznikach

„Przejechawszy Błonie, Sochaczew, Łowicz, Kutno, Kłodawę, Kolo, Turek, Kalisz, Ostrow, Międzybórz, Oleśnice, Wrocław, Nimsch, Frankenstein, Wartę i Glatz stanęliśmy w Reimertzie, gdzie dotąd staliśmy. — Dwa tygodnie już piłem serwatki i wody tutejsze i niby jak mówią nam trochę lepiej wyglądać, nam niby tyć...”

Skończył dowiedzieć o moim sposobie życia, przyznasz, iż trudno znaleźć chwilę do siedzenia w dojraniu. — Rano nąpójnójce o godzinie 6 już wszyscy chorzy przy źródle; tu dopiero kłopska dęta muzyka — z kilkunastu karykatur w rozmaitym guście złota, na czele których fagociści chudy, z osiedlanym, zataczającym nosem, przestrasza wszystkich damy, co się koni boja, przy grze wolno spacerującymi kurgastami; tu dopiero gatunek reduity, a raczej maskarady.

Taka promienna po ślicznej alei, łączącej Anstalt z miastem trwa zrywającą do ósmej, stosownie do kubbów ile, kto ma rano wypić, potem udają się (każdy do siebie) na śniadanie — Po śniadaniu idę zazwyczaj przez „Zdroje” do 12 o której o godzinie 12 trzeba być znow po obiedzie idzie się do Brunu. Po obiedzie zazwyczaj jeszcze większa maskarada niż rano bo każdy wystrojeny, każdy w innym niż rano pokazuje się kostiumie. Znow muzyka

paskudzi i tak chodzi się do samego wieczora...”

Tak pisał Szopen z Dusznik do Wilhelma Kolberga w 1826 r.

W Dusznikach unosi się w powietrzu jakaś rzewna nutka szopenowskiego mazurka. Może dla tego, że wieczór naszego przybycia był parny i dżdżysty, zapach lasów upajający, malowniczość ciemniejących gór nastrojowa. Najprędzej dlatego, że pamiętaliśmy cały czas o tym, że tu właśnie leczył się słabowity Fryderyk i że tu w teatrze, który dotąd stoi, jako 16-letni chłopiec odbył swój pierwszy występ zaradczy.

Tędy chodził, z tego źródła zwanego obecnie „Pieniawa Szopena” piął udziwiająco wodę.

Dokoła źródła, jak dawniej pełno słabowitych, anemicznych i „sercowych” chorych. Źródło jest wzięte w regulator, gdyby nie to, byłoby 15 m. do góry. Kuracjusze podstawiają więc szklanki pod kranowy strumień i wolno popijają.

Niedaleko, na ławce w parku, grupka żołnierzy - inwalidów. Wszystkie młodzi chłopcy i, gdy siedzą, wyglądają zdrowo.

— Ja mam sztywne obie nogi — oznajmia Henryk Krasowski — a rękę — mówi Albin Kowalek. — Mnie w ogóle brak nogi — pokazuje Jan Nobis.

— Leczyć się tutaj? Gdzie mieszkać?

Leczymy. Many swój Dom Związku Inwalidów. Jest nas 120. Niektórzy w ogóle nie wstają. Będą teraz dla nas rozmaite kursy, ci co się skończą, będą mogli pracować.

— Dobrze wam tutaj? — Narzekać nie można. „Obłęd”. Tylko straszne nudy. A jak w domu zdrowym jest np. koncert, to wstęp kosztuje 200 zł. Many 50 proc. zniżkę. Nie zarabiamy, rodzin nie mamy. Skąd wziąć te 100 zł?

Przykro... Nie mieliśmy jednak czasu zbadać tej sprawy do śladniej, więc nie baliśmy o niej pisać. Jak będą zorganizowane te kursy, dlaczego dotychczas nie było, dlaczego inwalidzi mają dom w Dusznikach, nie w Łądku, gdzie urządzenie jest specjalnie przystosowane dla ich leczenia — nie zdążyliśmy się dowiedzieć.

Zanim zawiozą nas dalej, wróć

my do „rzewnej nutki”, do domu zdrowego, do urządzeń leczniczych, do dobrej kolacji (specjalnie wspinał się majonezowe sosy), przy której wysłuchamy paru słów historii.”

W czasach, kiedy Jan Kazimierz znajdował schronienie, Duszniki tak się właśnie nazywały. Fama głosi, że nazwa ta jest bardzo stara, a bierze się stąd, że kto się napił wody zdrojej — dostawał dusznoci. (Bezwodnik burzy się w żołądka naciska na przepone, serce — i stąd pewne oszołomienie).

Duszniki-Zdrój pow. Kłodzko, uzdrowisko położone najwyżej ze zdrojowisk dolnośląskich, 568 m. n. p. m. w dolinie rzeki Bysirzycy.

Zdrój „Pieniawa Szopena” — jedyna ciepła szczawa ziemno-żelazista w Polsce. Zdrój „Zimny” — szczawa zimna. Zdrój „Jana Kazimierza” — szczawa ziemna o zawartości wapnia.

Wszystkie źródła zawierają bezwodnik węgłowy, we wszystkich stwierdzono ślady arsenu. Leczy się tu choroby sercowe i naczyń krwionośnych, niedokrwistość wszelkiego rodzaju, choroby przewodu pokarmowego, a w szczególności nieżyty jelit, nerwice czynnościowe wszelkiego rodzaju.

Wysokowartościowe pokłady borowiny pozwalają też leczyć reumatyzm mięśni i stawów oraz choroby kobiece.

(O tym, żeby tu były jakieś specjalnie dobre warunki dla inwalidów — przeciwieństwo do Łądku, nie ma tu mowy).

Dom zbudowany na sposób niemiecki tandetnie i mało pomysłowo, odznaczał się niegdyś wielkim komfortem. Nosi dotąd piętno dawnej wspaniałości, którą się i teraz w dni uroczy-

ste potrafi niegorzej przybrać. Najbliższą okazją będzie doroczny Festiwal Szopenowski w dn. 15—18 sierpnia br.

Na codzień gra muzyka, a na stołach stoją kwiaty. Pokoje są elegancko urządzone, a kuracjusze mają tu spokój nieczym za czasów Szopena. Mogą spędzać

DUSZNIKI — ZDRÓJ fontanna

czas w błogim lenistwie, napić wodę, kąpać się, brać okłady z borowiny, chodzić na spacer i oglądać piękne widoki.

Nie są wtajemniczeni w kłopoty, jakich w Dusznikach jest więcej, niż w każdym innym zdrojowisku. Bo Duszniki, to jedno z nielicznych zdrojowisk dolnośląskich, szabron Poza tym miało już po wojnie kilka i to „macerznych” dyrekcji. W remoncie konserwacji i inwestycji trzeba włożyć mnóstwo wysiłku i pieniędzy. Duszniki to piękna placówka zdrowia na dorobku.

M. E.

30 minut = 2 godz. 15 minut

Górnicy Góralczyk Józef, Królikowski Jan, (kop. „Rozbark”) przysłali nam list o „urzędowaniu” na tej kopalni w czasie wydawania kart żywnościowych.

„Dnia 30. 6. i 1. 2. 7. było ogłoszone na kop. „Rozbark”, wydawanie kart żywnościowych na miesiąc lipiec oraz kolejność wydawania. Od godz. 7.30 do 12.45, półgodzinna przerwa obiadowa i dalsze wydawanie tj. od godz. 13.15.

Ja poszedłem o godz. 14-ej. Czeka masa ludzi, a p. biura listki siedzą sobie i rozprawiają. Ludzie denerwują się. Ja z drugim towarzyszem pytamy się kiedy zaczną wydawać. Odpo-

wiedzieli nam, że jedna pani zabrała klucz od kasy i jeszcze nie wróciła. Czekamy dalej. Nareszcie o godz. 14.45 przyszła pani z tym kluczem. Zanim zaczęły wydawać była godz. 15-ta. Takie to jest u nich pół godziny przerwy. Taka biurokracja zniechęca robotników.

Strach pomyśleć, co by było, gdyby górnik zaczął „urzędować” podobnie urzędnikom na kop. „Rozbark”. Prosimy poinformować nas czy zostały poczynione przez kierown. kop. i Radę Zakładową kroki w celu zlikwidowania przeszło 2 godzinnych przerw obiadowych urzędniczek kop. „Rozbark”. (Red.)

Droga przyjemność

Mieszkaniec Nowej Rudy (pow. Kłodzki) robotnik ob. Mieczysław Dąbrowski skarży się, że

„za wstęp na miejsce odpoczynku do kąpielowni lub kąpiel w basenie na cały sezon 1 raz napelnionym muszę płacić 70

złotych. Niewiele więcej zarabiam dziennie”.

70 zł. za wstęp na plażę, dla robotnika, to b. dużo. Na pewno można tak skalkulować ceny, aby robotnik płacił połowę tej sumy. Co o tym myśli samorząd w Nowej Rudzie? (Red.)

Trybuna Czytelników działa...

Panie Redaktorze!

W związku z notatką w „Trybunie Czytelników” z dn. 27. 6. pt. „8 godz. pracy 4 godzinami 10 godzin w „agonii” — w imieniu całej załogi z szpitala najserdeczniej dziękujemy za umieszczenie w prasie naszego pisma, gdyż bardzo to poskutkowało. Usterki zostały usu-

nięte i ogonek zniknął kompletnie. Zapanaował też porządek w sklepie.

Z tego powodu bardzo p. Redaktorowi dziękujemy. Również serdecznie dziękujemy Radzie Zakładowej i kierownictwu za szybkie załatwienie naszej sprawy.

Bargiel Wł. (Ruda Sl.) kop. „Walenty Wawel”

Mieszkania dla górników i hutników z Francji i Belgii

muszą się znaleźć

W ub. poniedziałek w Wydziale Przemysłowym KW PPR w Katowicach odbyła się konferencja w sprawie mieszkań dla reemigrantów powracających z Francji i Belgii. W konferencji tej wzięli udział przedstawiciele Międzyzakładowego Kom. Mieszkaniowego, przedstawiciele przemysłu węgla i hutnictwa, Komisyj Kwalifikacyjnej, PUR-u itp.

Na wstępie kierownik Wydz. Przemysłowego KW PPR tow. Rogowski poinformował zebranych o celu konferencji, prosząc o wypowiedzenie się delegatów zainteresowanych w kwestiach, dla których zwołano została konferencja, oraz o podanie konkretnych wniosków, co do sposobu jak najskuteczniej rozmieszczenia rodzin reemigrantów przybyłych do kraju.

Generalny dyrektor CZPH tow. inż. Borejdo przedstawił sprawę na terenie hutnictwa.

Wynagrodzenia Borejdo uzupełnił dyr. CZPH tow. Rustanowicz, który omówił warunki i formy organizowania punktów przejściowego dla hutników z Francji i Belgii. Z tego punktu rozsyłał on będący do pracy w hutach, które muszą zawczasu pomyśleć o mieszkaniach dla nich.

Przedstawiciel Komisji Międzyzakładowej omówił trudności związane z przydzielaniem mieszkań dla wracających do kraju górników i hutników. W miastach przemysłowych Śląska, w Zabrze, Gliwicach i Bytomiu, a nawet i w Katowicach jest niewiele mieszkań, które można uzyskać dla górników i hutników. Plan dla reemigrantów przewiduje powrót do kraju łącznie 10850 ludzi. Nasuwa się konieczność uzyskania kredytów na remonty domów w miastach, częściowo zniszczonych działaniami wojennymi. Mieszkania przydzielać się będą różne — od jednego do pięciu mieszkań pokojowych. Często bo i sześć pokojowych. Często bo i więcej reemigrantów z Francji przyjeżdżają z liczną rodziną liczącą nieraz 10 — 12 osób.

Wspólne zebranie członków PPR i PPS przy Woj. Zw. Samopomocy Chłopskiej w Katowicach

Z inicjatywy koła PPR przy Woj. Zw. Sam. Chł. w Katowicach odbyło się pierwsze wspólne zebranie kół PPR i PPS na którym referat zadadniczy pt. „Rola Partii Bloku Demokratycznego na odcinku Zw. Sam. Chł.” — wygłosił sekretarz koła PPR tow. Michałczyk.

Mówca podkreślił zasługi i ofiarną pracę towarzyszy z PPR i PPS, przy realizowaniu reformy rolnej w Polsce, oraz dalszą działalność partii demokratycznych na odcinku wsi.

„Niektórzy działacze samopomocowi spod znaku PSL — stwierdza mówca — podnoszą krytykę, że partię robotniczą, jak PPR i PPS nie powinny wtrącać się do wsi, gdyż tutaj jest miejsce dla partii chłopskich”.

Ci „ludowcy”, którzy dzisiaj chętnie i gorąco biorą chłopa „w obronę” przed wpływami

Katowicach podkreślił, że mieszkania tutaj są. Zajmują je speculanci, ludzie nigdzie konkretnie nie pracujący, których usunąć z zajmowanych pokoi można i należy bez żadnych skrupułów. Hutnictwo na terenie Wielkich Katowic, w hutach i w CZPH za trudnią łącznie ok. 10 tys. pracowników. Razem z przemysłem węglowym, urzędami państwowymi szkolnictwem i sądownictwem, ludźmi pracującymi jest w Katowicach 75 tysięcy. A Katowice liczą przeszło 150 tys. ludności. Należy ustalić ile jest tutaj niezbędnych restauracji, lokali

rozrywkowych i in., ile jest ludzi niepracujących, „ani sięjących, ani orzących”. Trzeba usunąć z mieszkań niepracujących a w ten sposób uzyskać się mieszkań dla reemigrantów.

W toku dyskusji wysunęto szereg wniosków. A więc Komisja Mieszkaniowa musi postarać się o mieszkania w Katowicach.

Huty w ramach swych możliwości muszą ściśle współpracować z Urzędem Likwidacyjnym musi oddać meble do dyspozycji reemigrantów.

Tow. Rogowski w zakończeniu

diskusji poddał krytyce dotychczasową pracę CZPH i jego starania o mieszkania i meble dla nowych pracowników z Francji. Trzeba pamiętać przede wszystkim o znaczeniu, jakie ma dla całego narodu zatrudnienie i sprawne rozmieszczenie w uczciwych, ludzkich warunkach górników i hutników wracających z Francji. Ludzie ci wracają o tym, że tutaj, w kraju, nie będą mieli takich mieszkań i takich plac jak mieli w Francji. Wiedzą o tym, a mimo to wracają do Ojczyzny. A to trzeba ocenić i dać im jak najniższe warunki mieszkaniowe.

Konferencja ta dała jasny obraz sytuacji obecnej na tym odcinku jak również wskazała sposób załatwienia tych trudnych problemów. Poszczególni pracownicy i odpowiedzialni pełnomocnicy mieszkaniowi hutnictwa i przemysłu węglowego jak i Komisja Mieszkaniowa zostali szczegółowo poinformowani o możliwościach i sposobach radykalnego załatwienia spraw mieszkaniowych.

Obrady Miejskiej Rady Narodowej w Nowym Bytomiu

Przed kilkoma dniami odbyło się w Nowym Bytomiu posiedzenie Miejskiej Rady Narodowej, na którym omówiono kilka ważnych spraw. W szczególności uznano potrzebę stworzenia przy R. N. Komisji Społeczno-Politycznej. Omówiono również sprawę budowy rurociągu gazowego z N. Bytomia do Rudy. Huta „Półkój” powierzyła te roboty firmom prywatnym.

Prace idą bardzo powoli na przed. Rozkopano całą trasę i pozostawiono wykopy, które stanowią przeszkodę dla bezpieczeństwa i swobody ruchu. Bez pytania się właścicieli rozkopano ośrodki działkowe i obecnie żądają oni służyć należącemu im się odszkodowania.

Postanowiono zwrócić się do huty „Półkój” aby wypłynęła na przyspieszenie robót. Rozpatrywano również protest umowy dot. wydzierżawienia hucie „Półkój” budynku szkolnego dla pomieszczenia Szkoły Przemysłowej.

6-ciu pracowników miejskich obchodzi w tym roku 25-letni jubileusz.

Posiedzenie Komitetu Święta Odrodzenia

Prezydium Woj. Komitetu Odrodzenia Święta Odrodzenia wyzywa wszystkie instytucje i organizacje państwowe, polityczne i społeczne o wydelegowanie swych przedstawicieli na plenarne posiedzenie komitetu, które odbędzie się w dn. 11-go bm. o godz. 11-tej w sali konferencyjnej OKZZ, Katowice, Dworcowa 9.

227 milionów złotych na akcję kolonijną dla woj. śląsko-dąbrowskiego

Ministerstwo Oświaty i czynności społeczne, reprezentowane w Wojewódzkim Komitecie Kolonijnym, mając na uwadze cele i warunki zdrowotne w jakim dzieci okręgu przemysłowego naszego województwa w ciągu roku szkolnego przebywają w murach — akcją kolonijną objęto

227 milionów złotych na akcję kolonijną dla woj. śląsko-dąbrowskiego

Ministerstwo Oświaty i czynności społeczne, reprezentowane w Wojewódzkim Komitecie Kolonijnym, mając na uwadze cele i warunki zdrowotne w jakim dzieci okręgu przemysłowego naszego województwa w ciągu roku szkolnego przebywają w murach — akcją kolonijną objęto

227 milionów złotych na akcję kolonijną dla woj. śląsko-dąbrowskiego

Ministerstwo Oświaty i czynności społeczne, reprezentowane w Wojewódzkim Komitecie Kolonijnym, mając na uwadze cele i warunki zdrowotne w jakim dzieci okręgu przemysłowego naszego województwa w ciągu roku szkolnego przebywają w murach — akcją kolonijną objęto

227 milionów złotych na akcję kolonijną dla woj. śląsko-dąbrowskiego

Ministerstwo Oświaty i czynności społeczne, reprezentowane w Wojewódzkim Komitecie Kolonijnym, mając na uwadze cele i warunki zdrowotne w jakim dzieci okręgu przemysłowego naszego województwa w ciągu roku szkolnego przebywają w murach — akcją kolonijną objęto

227 milionów złotych na akcję kolonijną dla woj. śląsko-dąbrowskiego

Ministerstwo Oświaty i czynności społeczne, reprezentowane w Wojewódzkim Komitecie Kolonijnym, mając na uwadze cele i warunki zdrowotne w jakim dzieci okręgu przemysłowego naszego województwa w ciągu roku szkolnego przebywają w murach — akcją kolonijną objęto

227 milionów złotych na akcję kolonijną dla woj. śląsko-dąbrowskiego

Ministerstwo Oświaty i czynności społeczne, reprezentowane w Wojewódzkim Komitecie Kolonijnym, mając na uwadze cele i warunki zdrowotne w jakim dzieci okręgu przemysłowego naszego województwa w ciągu roku szkolnego przebywają w murach — akcją kolonijną objęto

227 milionów złotych na akcję kolonijną dla woj. śląsko-dąbrowskiego

Ministerstwo Oświaty i czynności społeczne, reprezentowane w Wojewódzkim Komitecie Kolonijnym, mając na uwadze cele i warunki zdrowotne w jakim dzieci okręgu przemysłowego naszego województwa w ciągu roku szkolnego przebywają w murach — akcją kolonijną objęto

227 milionów złotych na akcję kolonijną dla woj. śląsko-dąbrowskiego

Ministerstwo Oświaty i czynności społeczne, reprezentowane w Wojewódzkim Komitecie Kolonijnym, mając na uwadze cele i warunki zdrowotne w jakim dzieci okręgu przemysłowego naszego województwa w ciągu roku szkolnego przebywają w murach — akcją kolonijną objęto

227 milionów złotych na akcję kolonijną dla woj. śląsko-dąbrowskiego

Ministerstwo Oświaty i czynności społeczne, reprezentowane w Wojewódzkim Komitecie Kolonijnym, mając na uwadze cele i warunki zdrowotne w jakim dzieci okręgu przemysłowego naszego województwa w ciągu roku szkolnego przebywają w murach — akcją kolonijną objęto

227 milionów złotych na akcję kolonijną dla woj. śląsko-dąbrowskiego

Ministerstwo Oświaty i czynności społeczne, reprezentowane w Wojewódzkim Komitecie Kolonijnym, mając na uwadze cele i warunki zdrowotne w jakim dzieci okręgu przemysłowego naszego województwa w ciągu roku szkolnego przebywają w murach — akcją kolonijną objęto

SPORT

Niedzielne mecze o wejście do ekstraklasy

KATOWICE. Nadchodząca niedziela 13 lipca przyniesie nam 23 spotkania o wejście do ekstraklasy, których program przedstawia się następująco:

GRUPA I: Wisła — KKS Poznań, Polonia Bytom — Motor Białystok, Skra Częstochowa — RKS Szombierka, Polonia Świdnica — Ognisko Siedlce.

GRUPA II: Orzeł Górlce — AKS Chorzów, ZSK Łódź — Grochów Warszawa, RKS Sosnowiec — Cracovia Kraków, KKS Pomorzanie — Gęśnia, Kopania Rymer — Radomsk.

GRUPA III: Warta Poznań — LKS Łódź, Garbarnia Kraków — KKS Olsztyn, WMKS Katowice — Lublinianka, PKS Szczecin — Tęcza Kielce.

Rozgrywki tegorocznych mistrzów: GRUPA I: JKS Jarosław — Tarnovia, Partyzant — Legia Krosno. GRUPA II: Viktoria Wałbrzych — Ruch W. Hajduki, Sarmacja Będzin — Piast Gliwice.

GRUPA III: HCP Poznań — Polonia Rydgoszcz, Grom Gdynia — MKS Szczecin.

GRUPA IV: Widzew Łódź — CKS Częstochowa, Radomskie Koło Sportowe — Sygnał Lublin.

GRUPA V: Legia Warszawa — Sokół Ostroda, WKS Siedlce — Mazur Elk.

TUDNO jest doprawdy bawić się w jasnowidza i przewidywać choćby w przybliżeniu rezultaty spotkań o wejście do ekstraklasy. — Wystarczy jako przykład przytoczyć ostatnią niedzielę rozgrywek, kiedy to wszystko zdawało się tak idealnie jasne, tak proste i nieskomplikowane. Okazało się jednak że niedziela, która teoretycznie miała najmniej trudnych do rozwiązania problemów przyniosła najwięcej niespodzianek. — Aż śladem spotkań dało inne wyniki, jak się należało spodziewać. Siedem niespodzianek w ciągu jednej niedzieli to istotnie bardzo dużo.

Jak się sprawa ułożyła w niedzielę 13 lipca. Znowu wydało się, że sprawa jest zupełnie jasna i że faworytów można wskazać palcem. Naużeni jednak doświadczeniem, bledziemy i tym razem ostrożniej stawiamy prognozy.

Niedziela 13 lipca przyniesie nam dwa spotkania, których wyniki zaważą nie tylko na losach tych, którzy spotkają te rozegrane, ale i na losach szeregu innych drużyn. Do tych spotkań zaliczymy pojedynki Warty Poznań z LKS-em Łódź i RKS Sosnowiec — Cracovia Kraków.

LEADERZY grupy trzeciej — Aud. i LKS zmierzili się już raz w Łodzi. Przed dwoma tygodniami wygrała niespodziewanie Warta.

Niepokonany do tego czasu LKS stracił wiele z powodu swojej wielkości. Po porażce z Wartą przyszło załamanie, efektem którego był remis z Lublinianką. Wszystko więc wskazuje na to, że i tym razem w Poznaniu powinna wygrać Warta.

W SOSNOWCU odbędzie się najmniej ważne spotkanie. — Zmierzą się tam pretendenci do pierwszego miejsca w grupie II Cracovia i Warta.

Wieloletni rywalizujący z sobą Wisła i Polonia Bytom, którzy w poprzednim sezonie walczyli o utrzymanie w ekstraklasie, w tym sezonie walczyli o wejście do ekstraklasy. — W tym sezonie walczyli o wejście do ekstraklasy. — W tym sezonie walczyli o wejście do ekstraklasy.

W tym sezonie walczyli o wejście do ekstraklasy. — W tym sezonie walczyli o wejście do ekstraklasy. — W tym sezonie walczyli o wejście do ekstraklasy.

W tym sezonie walczyli o wejście do ekstraklasy. — W tym sezonie walczyli o wejście do ekstraklasy. — W tym sezonie walczyli o wejście do ekstraklasy.

W tym sezonie walczyli o wejście do ekstraklasy. — W tym sezonie walczyli o wejście do ekstraklasy. — W tym sezonie walczyli o wejście do ekstraklasy.

W tym sezonie walczyli o wejście do ekstraklasy. — W tym sezonie walczyli o wejście do ekstraklasy. — W tym sezonie walczyli o wejście do ekstraklasy.

W tym sezonie walczyli o wejście do ekstraklasy. — W tym sezonie walczyli o wejście do ekstraklasy. — W tym sezonie walczyli o wejście do ekstraklasy.

W tym sezonie walczyli o wejście do ekstraklasy. — W tym sezonie walczyli o wejście do ekstraklasy. — W tym sezonie walczyli o wejście do ekstraklasy.

W tym sezonie walczyli o wejście do ekstraklasy. — W tym sezonie walczyli o wejście do ekstraklasy. — W tym sezonie walczyli o wejście do ekstraklasy.

Ogłoszenie o likwidacji

Zarządzeniem Ministerstwa Aprowizacji i Handlu z dnia 29. 4. 47 r. L. dz. VI B — 2142 została zarządzona likwidacja firmy „PAŃSTWOWE ZJEDNOCZENIE PRZEMYSŁU KONSERWOWEGO, REJON POŁUDNIOWY W BYTOMIU, UL. CHRZANOWSKIEGO 1B”

Ustanowiony likwidator z siedzibą w Bytomiu, przy ul. Chrzanowskiego 1b, który niniejszym wyzywa do zgłoszenia wszelkich pretensji w terminie do dnia 31 sierpnia 1947 r.

Równocześnie zawiadamia, że zakłady które wchodziły w skład PZPK Rejon Południowy, Bytom, zostały z dniem 1 czerwca 1947 r. zorganizowane w następujące jednostki organizacyjne:

- 1) Zjednoczone Przetwórnictwo Miesno - Owocowo - Warzywno Nr. V w Bytomiu, ul. Chrzanowskiego 1b — obejmujące:
 - P. P. Miesna Nr. 71 w Bytomiu, ul. Piekarska 13
 - P. P. Miesna Nr. 72 w Katowicach, ul. Kozielska 11
 - P. P. Miesna Nr. 73 w Debicy
 - P. P. Owoc. - Warz. Nr. 76 w Raciborzu - Ociech, ul. Zamku Ocieckiego
 - P. P. Art. Spoż. Nr. 77 w Chorzowie II, ul. 3-go Maja 21
 - P. P. Warz. i Kisz. Nr. 78 w Gliwicach, ul. Jagiellońska 27 a
 - P. P. Miesna Nr. 80 w Wrocławiu, ul. Stalina 104
- 2) Zjednoczone Przetwórnictwo Owocowo - Warzywno Nr. XI we Wrocławiu, ul. Traugutta 43 — obejmujące:
 - P. P. Marmolady Nr. 81 w Wrocławiu - Karłowice, ul. Przemysłowa 3
 - P. P. Owoc. - Warz. Nr. 86 w Obornikach, ul. Dzierżyńskiego 11
 - P. P. Konserw. Nr. 87 w Wrocławiu, ul. Traugutta 43
- 3) Zjednoczone Przetwórnictwo Owocowo - Warzywno Nr. IX w Ziębicach, ul. Kolejowa — obejmujące:
 - P. P. Kons. i Zamr. Nr. 82 w Strzelinie, ul. Mickiewicza 13
 - P. P. Konserw. Nr. 83 w Ziębicach, ul. Kolejowa, pow. Zabkowice
 - P. P. Marmolady Nr. 84 w Kłodzku, ul. Śląska 2
- 4) Zjednoczone Przetwórnictwo Owocowo - Warzywno Nr. X w Nowej Soli, pow. Koźuchów — obejmujące:
 - P. P. Konserw. Nr. 85 w Koźuchowie, Zgumuntów Górny
 - P. P. Konserw. Nr. 90 w Nowej Soli, pow. Koźuchów
- 5) Zjednoczone Przetwórnictwo Owocowo - Warzywno Nr. XIII w Legnicy, ul. Kręta 9/11 — obejmujące:
 - 4 zakłady pod dawną firmą: „Zjednoczone Państwowe Wytwórnie Marynat i Kiszarnie Nr. 89, Legnica”
 - P. P. Owocowa Nr. 74 w Białej Krakowskiej, ul. Kazimierza W. 1
 - P. P. Owoc. - Warz. - Nowa Nr. 75 w Tenczyńsku, pow. Chodanów
 - P. P. Owocowa Nr. 88 w Rychnalowie, ul. Sadowa 138
- 6) Wydział Rozdzierzenia Pulp w Krakowie, ul. Kopernika 6.

U W A G A : placówki pod 6-9 są przetwórniami samodzielnymi 2438kr

RUDEKIE ZJEDNOCZENIE PRZEMYSŁU WĘGLOWEGO

przyjmuje natychmiast dla działu chemicznej przeróbki węgla oraz koksołowni Walenty:

1. 1 inżyniera-mechanika lub technika na referenta inwestycji
2. 1 technika-mechanika lub chemika na referenta gospodarki materiałowej
3. 1 konstruktora oraz 1 rysownika obeznanych z aparaturami i maszynami na koksołowniach
4. 1 wermistrza maszynowego ze średnim wykształceniem mechaniczno-elektrotechnicznym oraz dłuższą praktyką ruchową w koksołowniach lub zakładach ciężkiego przemysłu
5. 6 ślusarzy oraz 1 tokarza do prac ruchowych i remontów.

Zgłoszenia ad 1, 2 i 3 do Działu Chemicznej Przeróbki Węgla, Rudzkiego Zjednoczenia Przemysłu Węglowego w Rudzie, zgłoszenia ad 4 i 5 do Dyrekcji Koksołowni Walenty w Rudzie Śląskiej. PAP 2444 kr

PAŃSTWOWE ZJEDNOCZENIE PRZEMYSŁU KONSERWOWEGO

CENTRALA HANDLOWA — ODDZIAŁ BYTOM, ul. Chrzanowskiego 1 b

zakup większe partie

wiśni i innych owoców

Przetarg

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO - DĄBROWSKI. WYDZIAŁ ODBUDOWY rozpisal

przetarg na dostawę i montaż kotłów dla centralnego ogrzewania w gmachu Wojew. Komendy Milicji Obyw. w Katowicach.

Termin składania ofert upływa dnia 23 lipca 1947 r. o godz. 12-tej. Szczegóły ogłoszenia są na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Wojew. Wydz. Odbudowy IV piętro. PAP 2444 kr

Za Wojewodę: inż. Henryk Parnas w. z. Naczelnika Wydziału

Auto (hulajnoga) do sprzedania. Wiadomości: telef. Nr. 630-20 2856g

Sprzedam maszynę do dzielenia ciasta „Herbst” maszynę ręczną do sieczenia trawy. Wilgus, Murek Wolności 10. 778 I

Nauka

Angielskiego, łaciny, portugalskiego, konwersacja, korespondencja, wyucza szybko, tel. 335-79, Katowice, Krol. Jadwigi 12/4.

Korespondencyjne Kursy Księgowości. Informacje Lublin skr. poczt. 105. 290skr

Zgubiono

Zgubiono 8. 7. 47 czarny portfel z dokumentami na nazwisko dyr. inż. Sapińskiego, walczyk, na odcinku Górne Wały od ulicy Żwirz, cięstwa do Studziennej 8, przed południem. Upraszam się o zwrot samych dokumentów za dodatkowym wynagrodzeniem 2.000 zł. 2272g

Poszukiwanie

Bronisław Pytlasiński poszukuje żony. Wiadomości na nazwisko Lipowska, Henryka 11, Agnieszka Szopieniec, ul. Olgi Woźniak. 2858g

Wyższe Studium Nauk Społeczno-Gospodarczych w Katowicach

rozpisuje niniejszym KONKURS na posadę a) referenta administracyjnego oraz b) stenotypistki

Wymagane kwalifikacje: ad a) magisterium praw lub filozofii, ad b) napisanie biegle stenografii i ma na nazwisko. Oferty z własnoręcznie napisanymi życzeniami do Referatu Studium: Katowice, ul. Krakowska 50. 2442kr

Sprzedaj

Skrzynki, deski i drewno ze skrzynek po wykończonych towarach, sprzedaję w większej ilości sklep Społeczności Pracowników CZPW, Katowice, ul. Kołchozowskiego 18. 789 I

KATOWICKIE ZJEDNOCZENIE PRZEMYSŁU WĘGLOWEGO W WELNOWCU

ogłasza

przetarg nieograniczony

na wykonanie

budowy kotłowni (w stanie surowym) na kopalni „Katowice” w Katowicach

Podkłady ofertowe można otrzymać w Wydziale Zaopatrzenia KZPW w Welnowcu, ul. Kościuszki 13, pokój nr. 7, za opłatą zł. 150. Wyjaśnienia natury technicznej udzieli Dział Budowlany KZPW w Welnowcu, pokój nr. 202.

Oferty zabezpieczone są napisem „Oferta na budowę kotłowni kop. Katowice” należy składać w Wydziale Zaopatrzenia pokój nr. 7 do dnia 16 lipca 1947 r. godziny 11. po czym nastąpi komisyjne otwarcie ofert.

Do oferty należy dołączyć kwit z wpłaconego w instytucji państwowej lub kasie KZPW wadium, w gotówce wgl. innych walorach przez państwo uznanych w wysokości 1 proc. oferowanej ceny.

Zastrzegamy sobie wolny wybór oferenta, oraz unieważnienie przetargu bez podania przyczyn i prawa do odszkodowania. PAP 2439kr

PAŃSTWOWY URZĄD REPATRIACYJNY

ODDZIAŁ W KATOWICACH, ul. Kobylńskiego 5

sprzedaż w drodze przetargu

pewną ilość OPON i DETEK ZUŻYTYCH różnych wymiarów znajdujących się w garażu PUR przy ul. Wojciechowskiego 18, gdzie można oglądać każdego dnia między 14 a 15.— Oferty pisemne należy wnosić do dnia 14 bm. w Dziale Transportowym PUR, ul. Kobylńskiego 5, pokój nr. 8. Dyrekcja zastrzega sobie swobodny wybór oferenta. 2441kr

Unieważnienia

Unieważniam zgubioną legitymację służbową kop. Katowice, Spalek Józef Bogucice. 772 I

Unieważniam zgubioną legitymację Ubezpieczalni na nazwisko Lipowska, Agnieszka Szopieniec, ul. Piaskowa 4. 777 I

inżynier-mechanik

wzgl. technik

Piątek

11

LIPCA

Pelagii — Piusa

Wschód słońca — 4.22

Zachód słońca — 20.58

11. 7. 1919

Napad Niemców na miasto Wieruszów w Wielkopolsce. Mimo podpisania pokoju i rozejmu — Niemcy przy współudziale artylerii i granatów po raz drugi napadają na Wieruszów.

Minuta

Minister spraw zagranicznych Zygmunt Modzelewski przyjął w dniu 8 bm. ambasadora Francji w Warszawie p. Rogera Garreau.

P. o. dyrektora departamentu politycznego dr. Tadeusz Zebrowski przyjął w dniu 8 bm. posła Danię w Warszawie p. Knuta A. Monrad-Hansena.

SPORT

○ KRAKOWSKI OZLA, jako członek Komitetu Organizacyjnego wojkowych zawodów sportowych trwających w czasie od 17 lipca do 30 sierpnia br. podjął się przeprowadzenia mistrzostw lekkoatletycznych DOW Kraków po otrzymaniu ze strony Wojska odpowiedniego materiału. Mistrzostwa te odbędą się w dniach 16 i 17 sierpnia br. na miejskim stadionie sportowym.

PASTOR KOPENHASKI WYNAJDUJE „KULĘ DO PISANIA”

Najwięcej podobieństwa do dotychczasowej maszyny do pisania posiadała tak zwana „kuła do pisania”, wynaleziona przez pastora kopenhaskiego, Hansena. Od maszyny jego poprzedników różniła się tym, iż miała t. zw. sa-

ZAPRASZAMY

WSZYSTKICH CZYTELNIKÓW „TRYBUNY ROBOTNICZEJ” DO PRZYBYCIA NA LOSOWANIE PIERWSZEJ NAGRODY ZACHĘTY, PIĘKNEGO, 3-LAMPOWEGO, 3-ZAKRESOWEGO RADIOODBIORNIKA, KTÓRE ODBEDZIE SIĘ W SOBOTE, T. J. 12 BM. O GODZ. 15-TEJ PO POŁUDNIU W GMACHU „TRYBUNY ROBOTNICZEJ”.

Z ramienia sądu konkursowego „Trybuny Robotniczej” obecni przy losowaniu będą tow. NIESZPOREK, sekretarz generalny Związku Zawodowego Górników województwa śląsko-dąbrowskiego, oraz naczelny redaktor „SPORT-u” ob. BAGIER. Asystować im będzie w charakterze notariusza mgr. praw ROSTEK.

Przypominamy tym wszystkim Czytelnikom, którzy chcą wziąć udział w losowaniu, aby wysłali natychmiast kupon zachęty na adres: „Dział konkursowy” „Trybuny Robotniczej”, Katowice, ul. Mickiewicza 9.

W związku z wyczerpaniem się naszych kuponów zapasowych, Redakcja „Trybuny Robotniczej” postanowiła aby umożliwić wszystkim Czytelnikom wzięcie udziału w konkursie, dopuścić ZAMIAST KUPONÓW 1 DO 7 WŁAŚCZNIE. DOWÓD WPŁATY NA PRENUMERATE „TRYBUNY ROBOTNICZEJ” ZA MIESIĄC LIPIEC BR.

Wszelkich wyjaśnień w związku z konkursem udziela „Dział konkursowy „Trybuny Robotniczej”, adres jak wyżej.

Ryszard Wright

23

SYN AMERYKI

Tłumaczyła Wanda Melcer

Zamiłki. ledwo dysząc, nowa myśl przyszła mu do głowy. Czyż pani Dalton nie powiedziała, że w niedzielę nie budzą się rano? Czyż Mary nie mówiła, że jedzie do Detroit? Gdy więc nie zobaczę rano, czyż nie pomyślą, że wyjechała? Ależ tak. Może ją wiozłoby do walizki. Była drobna, zmieści się na pewno. Mówiła, że wyjeżdża na trzy dni. Więc przez trzy dni nikt, być może, nie zwróci uwagi o to, co się z nią stało. Będzie miał trzy dni czasu. W każdym razie była to wariacja. Ciągłe z czerwonymi, nie? Mogło jej się coś przytrafić. Pomyślą, że się gdzieś zawieruszyła, jak zwykle. Tak, czerwoni wszyscy potrafili. Czyż nie pisano o tym w gazetach?

Znowu zbliżył się do łóżka. Trzeba ją wiozłoby do walizki. Wolałby jej nie dotykać, ale co było robić? Pochylił się z wyciągniętymi, trzęsącymi się rękami. Trzeba było jej dotknąć, podnieść ją, wiozłoby do walizki. Chciał poruszyć rękami, nie mógł. Tam, do diabła, co za głupstwo! Chętnie by się pośmiał. To wszystko nieprawda. To zmorena. Miał podnieść zmarłą kobietę i bał się. Nagle poczuł, że od dawna mający do niej coś podobnego, a o to nagle stało się to prawdą. Zegar szedł. Czas mijał. Wkrótce świt. Trzeba działać. Nie można tu przestać całą noc skończyć się to na elektrycznym krześle. Dreszcz nim wstrząsnął, coś zimnego przeleciało po skórze. Psiakrew!

Lekko podłożył rękę pod ciało i uniósł je. Wiotka, łamała mu się w rękach. Wiozł ją do walizki, bezwiednie rozglądając się w kółko, jakby biała zjawia stała jeszcze kolo drzwi. Poczuł zimne dotknięcie, ostry ból ścisnął mu skronie — zjawia znikła. A ja myślałem, że to ona... Serce mu biło.

Dziś klekot maszyny do pisania usłyszeć można zarówno w Europie i Ameryce, jak w Azji, Afryce, czy Australii. Dzięki niej została usprawniona praca biurowa; ręczne przepisywanie wyszło już niemal całkowicie z użycia.

PIERWSZY „APARAT DO PISANIA” Z DRZEWA

Pierwszą maszynę do pisania wynalazł Anglik, Henry Hill, w roku 1714. Był to skonstruowany dość prymitywnie „aparat do pisania” z drzewa, na którym mieli się uczyć przede wszystkim niewidomi.

„MASZYNA PRZECIW SKURCZOWI PALCÓW”

O wiele lepsza od „aparatu do pisania” Hilla okazała się maszyna, wynaleziona przez fizyka francuskiego, Jeana Bernarda, Foucaulta (1819—1868), przeznaczona początkowo również dla niewidomych.

Foucault żył w tych czasach, kiedy we wszystkich biurach, kancelariach, instytucjach naukowych itd. przepisywano ręcznie wszelkie papiery. Obserwując ciężką pracę przepisywaczy, doszedł do przekonania, iż praca ta po pewnym czasie nadwyręża mięśnie, powoduje bolesny skurcz palców i osłabia cały organizm. By temu zapobiec wymyślił pierwszą maszynę do pisania, która nazywała się wtedy „maszyna przeciw skurczowi palców”.

Nie miała ona jednak wielkiego powodzenia i po pewnym czasie zapomniano o niej zupełnie.

HISTORIA MASZYN DO PISANIA

neczkę na papier, klawiaturę i hamulec, wykazujący koniec wiersza.

W AMERYCE POWSTAJE WŁAŚCIWA MASZYNA DO PISANIA

Europa nie przywiązywała zbyt wielkiej wagi do tych wynalazków. Idea ich rozkwitła dopiero na gruncie amerykańskim. Amerykanie wynalazli właściwie nową maszynę do pisania, udoskonali ją i ulepszyli, przygotowując drogę do jej triumfalnego pochodu przez cały świat.

Ojcem tej maszyny był Amerykanin, John Prott. On wynalazł i on ją chciał wprowadzić w użycie.

Nikt jednak nie chciał zainteresować się tym wynalazkiem ze względu na uprzedzenia do osoby samego autora, którego postrzegano za dziwaka i pomyłkę. Plany jego pracy zebrał

sprytniejszy odeń Krzysztof Lotham Sholes. Pewnego pięknego dnia lipcowego, w roku 1867, zgłosił się on do urzędu pocztowego w mieście Milwaukee i poprosił urzędnika pocztowego, Ch. Wellera, o kawałek kalki, która zresztą w owych czasach była bardzo droga. Prośba ta mocno zaintrygowała Wellera. Po długich namysłach Lotham zgodził się pokazać mu swój wynalazek. Była to właśnie nowa maszyna do pisania. Rzecz w tym, czy ktokolwiek zgodziłby się dziś pisać na niej. Miała ona tylko jeden klawisz, wybijający literę „W”, jasnym jednak było, iż przy powiększonej odpowiednio liczbie klawiszy będzie można oddziaływać na niej cały alfabet.

Weller ocenił wartość nowego wynalazku i założył z Lothamem spółkę dla jego eksploatacji. Do spółki tej przyłączył się później drukarz Soule i mechanik Glidden.

JEDNĄ Z PIERWSZYCH MASZYN REMINGTONA KUPIŁ MARK TWAIN

Spółka nie miała jednak dużo pieniędzy i interesy jej szwankowały tak długo, dopóki nie sprzedała swego wynalazku wielkim zakładom przemysłowym Remingtona w Ilion (w stanie New York). Eksperci Remingtona zbadali model, skonstruowany przez Lothama, Wellera i Soule, udoskonali go i z wielką reklamą wypuścili na rynek w roku 1874 pierwsze maszyny do pisania.

Jedną z pierwszych maszyn Remingtona kupił znany humorysta amerykański Mark Twain — na niej pisał „Przygody Tomka Sawyer’a”.

Odtąd zwycięstwo maszyny do pisania było już rzeczą przesądzoną. Z roku na rok następowały nowe ulepszenia. Pierwsze maszyny Remingtona miały tę wadę, iż nie można było widzieć na nich napisanego tekstu, póki się nie obróciło wałką. Dopiero maszyna „Unterwood”, opatentowana w roku 1894, miała drążki z czcionkami, które uderzały w papier z przodu. Ten typ maszyn bardzo szybko się rozpowszechnił na całym świecie.

NAJNOWSZY TYP MASZYN DO PISANIA

Ostatnio na rynku amerykańskim ukazał się nowy typ maszyn do pisania, która od dotychczasowych maszyn różni się tym, iż pisze nie pojedynczymi czcionkami, ale całą linią pisma. Klawiatura jej nie różni się w niczym od klawiatur maszyn dotychczasowych, ale czcionki pisma, w które uderzamy nie odbijają się, jak dotąd, bezpośrednio na papierze, lecz na specjalnej taśmie. W wypadku zaistnienia błędów w tekście, wystarczy uderzyć we właściwą czcionkę. Za pomocą tego dźwięku cała linia — podobnie jak w linotypie — odbija się na papierze.

— Dalej nie potrzebujesz zapinać. Zdecydowałam się ubrać inną suknię.

— Dalej nie potrzebujesz zapinać. Zdecydowałam się ubrać inną suknię.

Okrucieństwo rządu greckiego

Od czerwca 1946 r. zostało straconych 300 Greków, na zasadzie wyroków sądów wojennych, za zbrodnie, popełnione rzekomo w grudniu 1940 r. Z wyjątkiem tych którzy byli w tym czasie jeszcze zbyt młodzi, by brać udział w życiu politycznym, wszyscy skazani zarówno mężczyźni jak i kobiety, uczestniczyli swego czasu w walkach u boku głównej komendy alianckiej, przeciwko Niemcom i greckim quislingom.

Jest rzeczą znaną, że spośród skazanych mężczyzn, kobiet i młodzieży, 170 osób zostało straconych po przedłożeniu przez prez. Truman Kongresowi ame-

rykańskiemu wniosku o udzielenie pomocy dla Grecji.

Ani prezydent Truman, ani Departament Stanu, nie podnieśli w sprawie tej protestu, mimo, że papił zachodniej demokracji, rząd grecki, dopuścił się takich rzeczy, jak wystawienie w kilku miastach (Naussa, Sparta i in.) głów skazanych na widok publiczny. W niektórych wypadkach byli to chłopcy i dziewczęta w wieku 14 — 15 lat.

Kurara — trucizna, która uzdrawia

Kurara — tajemnicza trucizna używana przez czerwono-skórych Indian amerykańskich do zatrucia strzał, została obecnie dokładnie zbadała i wciągnięta do wielkiego arsenału środków leczniczych. Otoż dopiero w roku 1942 pewien uczonej amerykański dr. Wintersteiner zdołał rozwikłać tę naukową zagadkę, tak zaskakująco strzeżoną przez Indian, i ustalił chemiczny skład kurary. Uczony ten odkrył również, że kurara, wprowadzona do żywego organizmu, powoduje natychmiastowy paraliż dróg oddechowych, co jest równoznaczne ze śmiercią. Dzisiaj, ta niebezpieczna ongiś broń czerwono-skórych, używana jest w chirurgii do rozluźniania skurczów mięśniowych, w szczególności zaś w chirurgii brzusznej. Ponadto kurara stosowana jest jako środek uspakajający w przypadkach ataków konwulsyjnych umysłowo-chorych i w przypadkach teża.

Jeden ze spiskowców „Planu bieżącego” w Lamballe, komendant Loustaneau-Lagan. Plan ten, znaleziony w kominku pałacu Lamballe, należącego do bratniego de Vulpian, projektował atak zbrojny przeciwko IV-tej republice.

Stał z ciałem na rękę, a zimne, bezlitosne fakty były w niego, jak rozrzucone fale oceanu: zmarła; jest biała; jest kobietą; zabił ją; jest czarna; zła; zabił go; nie chciał, by go zła; jeśli go zła — zabija.

Stanął: czy ona się zmieści w walizce? Spojrzał znów ku drzwiom, jakby się spodziewał zobaczyć białą zjawę, ale nikogo tam nie było. Odwrócił ją, dyszał, drżał na całym ciele. Opuścił ją w dół, słuchając jedwabistego szelestu sukien, ułożył głowę w rogu, ale nogi były za długie, nie chciały się zmieścić.

Zdawało mu się, że usłyszał jakiś szmer i wyprostował się, pomyślał, że oddech jego jest tak głośny, jak wicher pod czas burzy. Nasłuchiwał, ale wszędzie było cicho. Nogi musza się zmieścić. Trzeba je ugiąć w kolanach, pomyślał. Tak; teraz prawie dobrze, jeszcze trochę. Zgiął je mocniej. Pot ściekał mu z policzków na ręce. Zgiął jej kolana i wepchnął ją całkowicie do walizki. Zrobione. Opuścił wieko, poszukał klamki i posłyszal jej suchy trzask.

Ujął ciężką walizkę, ale nie dała się poruszyć. Oslabł, ręce miał wilgotne od potu. Zaciął zęby, szarpnął walizkę obydwo rękami i doniósł do drzwi. Otworzył je i wyjrzał do hallu: był ciemny i pusty. Postawił walizkę, sięgnął po nią przez lewe ramię i wziął na plecy. Teraz musi wstać. Natężył siły, muskuły ramion i nóg drżały mu od wysiłku. Wreszcie stanął chwając się, zagryzając usta.

Krok za krokiem przesunął się do hallu, zszedł ze schodów, potem przez drugi hall do kuchni i stanął. Bolały go plecy, ręczka walizki wrzynająca się w ciało. Walizka zdawała się być ważyła tonę. Każdej chwili spodziewał się, że znów wypłynie przed nim biała zjawia, dotknęła ręką walizki, spyta, co w niej niesie. Miałby chęć postawić walizkę i spocząć na chwilę, ale bał się, że potem nie będzie miał siły jej podnieść. Przeszedł przez kuchnię i po schodach, nie zamykając za sobą drzwi. Stał teraz w piwnicy, z walizką na plecach, słuchając huków płomieni w piecu, widział przez przewłok palący się węgiel. Powoli opuścił walizkę na cement. Nachylił się niżej i dotknął kolanem podłogi. Psiakrew, ręka dotknęła żywego ognia, a walizka z łoskotem spadała na podłogę. Pochylony, chłodził oparzoną rękę w drugiej dłoni.

KATOWICKI DOM KULTURY

Oto młodociane adepty sztuki choreograficznej, kształcące się pod okiem prof. Sliwińskiego na wieki artystyki.

Czy wasze dziecko uczy się już w Domu Kultury?

Józef Grzyb ze swoim świetnym chórem chłopięcym. Czy synek Twój oddał swój głos dla tego chóru? Jeśli nie, to zapisz go natychmiast na lekcje śpiewu chóralnego Józefa Grzyba.

Wobec inewyrażnych perspektyw teatru śląsko-dąbrowskiego na sezon przyszły, z ufnością obserwujemy osiągnięcia teatru dla dziecięcego „Dorotka”. Może najmłodsi aktorzy zastąpią kiedyś starych „kolegów”, którzy tłumnie chcą opuścić teatr, w który włożyli tyle trudu i wysiłku. Lift-boy.

Kronika Kulturalna

ODKRYCIE MALOWIDEŁ Z XIV W. ZA OLTARZEM KOŚCIOŁA MARIACKIEGO.

W czasie prac nad orestaurowaniem polichromii Matejki w kościele Mariackim znaleziono za ołtarzem ciekawe malowidła, pochodzące przypuszczalnie z XIV wieku. Przy pracach konserwatorskich w kościele dominikańskim odsłonięto starą ścianę klasztoru z wieku 13, o doskonale zachowanych oknach romańskich.

MIEDZYNARODOWY KONGRES MIKROBIOLOGÓW.

Wczoraj od 20—30 7 br. odbył się w Kopenhadze Międzynarodowy Kongres Mikrobiologów, na którym przewidziane są referaty delegacji polskiej.

Zwierzęta odczuwają zmiany w pogodzie

Często się słyszy, że „na zmianę pogody „lamia” starszych ludzi kości. Ludzie ci posiadają doskonale „barometr” w ręce lub w nogi; barometr ten rzadko zawodzi. Również na zmiany pogody jest bardzo wrażliwy świat roślinny i zwierzęcy, który zmuszony jest dostosowywać się odpowiednio do każdej zmiany w atmosferze.

Jeśli pies gryzie trawę, lub biega niespokojnie tam i z powrotem, a kot leży na przypieku i mruczy żałośnie lub kicha — rolnik wie dobrze, że w powietrzu 24 godzin nastąpi zmiana w pogodzie. Pchły i muchy stają się wtedy bardziej natarczywe, a na jakieś bardziej są skłonne do kłasnania niż zwykle.

Doskonałymi prorokami w zakresie pogody są ptaki. Gdy np. kaczki głośno kwaczą na stawie nieustannie trzepocząc skrzydłami, a kogut pieje wieczorem, każdy wieśniak zwozi niezwłocznie zboże do stodoły, bowiem wie, że wkrótce nastąpi zmiana pogody na gorszą. Pszczoły wtedy latają bardzo szybko i skrzetnie gromadzą zapasy na czas niepogody. Jeśli, wysokość lotu jaskółek nie sięga wyżej 200 metrów — piękna pogoda może utrzymać się jeszcze przez kilka dni. Gdy jaskółki latają 20 metrów nad ziemią, znaczy to, że wkrótce nastąpi niepogoda.

Kwiaty, trawy, krzewy a nawet drzewa są również bardzo wrażliwe na zmiany w pogodzie. Np. liście brzozy pachną silnie, gdy się zanosi na opady atmosferyczne. Tak samo zachowuje się dzika róża i szereg innych roślin.

(c. d. n.)